

Sadržaj:

VRBINI ZAPISI 1 - 8

**Pregled događanja od veljače do veljače
U predbožićno vrijeme
Djevojke iz 8.c u humanitarnoj akciji**

KULTURA I MI 9-14

**54. godišnjica smrti Marije Jurić Zagorke
Kazalište – medij koji povezuje
U mjesecu knjige**

UPOZNALI SMO... 15-19

**... London
... nordijske zemlje
... voditelja i goste sportaše Lina višebojca**

TEMA BROJA 20-25

Projekt Povijest vrbovečkog kraja

ŠKOLSKE TEME 26-28

**Terenska nastava
Logopedski rad
Najbolji razred**

EKO-EKO 29 - 31

**Ekološka akcija u školi
Druženje s pčelarima
Ekološko kazalište**

STVARALAČKI KUTAK 32-34

OSMAŠI 35 - 37

Maturalac

SAY IT IN ENGLISH 38-39

The Person I Admire

SPORT 40-43

**Završnica Lina višebojca u Vrbovcu
Paraolimpijski školski dan
Futsal – mali nogomet na Fifin način**

LIKOVNA RADIONICA 44

POZDRAV OSMAŠIMA 45

List učenika II. osnovne škole Vrbovec (broj 17)

Vrbovec, Brdo bb,
tel./faks: 01/2792 929
e-mail: os-vrbovec-003@skole.htnet.hr
internetska stranica: www.os-druga-vrbovec.skole.hr
Vrba, veljača 2012.
Cijena: 10 kn

IZDAVAČ:

II. osnovna škola Vrbovec

ZA IZDAVAČA:

Edina Operta, ravnateljica II. OŠ Vrbovec

Pozdrav svim čitateljima!

Iako smo nove u ovom poslu, polako otkrivamo tajne novinarskog zanata i sve više u njemu uživamo. Naši prvi novinarski zadaci nisu nam uvijek bili laki, ali su bili vrlo uzbudljivi. Nikada nećemo zaboraviti naš prvi intervju – hoćemo li dobro postaviti pitanja, hoće li se diktafon uključiti na vrijeme i zabilježiti sve kako treba... U nižim smo razredima samo čitale *Vrbu* i nismo pomišljale da ćemo uređivati školski časopis. Zadovoljstvo je istraživati, pisati, bilježiti sve što se događalo i na čemu su učenici i učitelji naše škole radili u proteklom periodu. Nadamo se da će to razveseliti i čitatelje *Vrbe*. Zahvaljujemo svima koji nisu u uredništvu *Vrbe*, a svojim su prilozima podarili ove godine Vrbi koji listak više. Pozivamo i ostale učenike da se priključe novinarskom radu i predlažu teme o kojima bi željeli čitati. Sada uživajte u *Vrbi*, prisjetite se uspjeha i lijepih uspomena, naučite nešto novo i dalje s nama stvarajte.

Katja i Lea

GLAVNA UREDNICA, VODITELJICA NOVINARA:

Sandra Hajak, prof.

UČENICA UREDNICA:

Lea Blažur, 5. c

LEKTURA I KOREKTURA:

Žaklina Hasnaš, prof.

LIKOVNI UREDNIK:

Mateo Bajić, prof.

UREDNIŠTVO:

Anja Pisačić i Marija Terebuh, 7.c; Katja Švarc i Tomislav Košak, 5.c; Nolla Octenjaka, 5.d, Karla Klir i Luka Pavković, 7.d; u 2. pol. 2010./2011. Jelena Habeš, Eva Husain, Antonija Rašeta, Ljubica-Amalia Selak, Marija Vdović, učenice bivšeg 8.d

NASLOVNICA:

Prema ideji Ljiljane Škrinjar, dipl. knjižničarke; korištene fotografije iz arhive II. OŠ Vrbovec

SURADNICI:

učiteljice i učitelji razredne nastave: Dušica Kutija, Ružica Bosanac, Josipa Vondrak, Melita Bežjak Tumbas, Gordana Rajtar, Nada Jembri, Vlasta Došlinec, Biljana Bagarić, Zrinka Bažant, Renata Pavlović, Andreja Radaković, Marina Petanjek

učiteljice i učitelji predmetne

nastave: Jela Bulat, Danijela Eranović, Marina Habazin, Žaklina Hasnaš, Damir Ivezić, Katarina Knežević, Jelena-Magoš Kuten, Darija Klepec, Mladen Sesvečan, Vesna Švarc, Monika Štetić, Alojzija Tvorić

djelatnice stručne službe: ravnateljica Edina Operta, pedagoginja Snježana Holjevac Popović, školska knjižničarka Ljiljana Škrinjar, logopedinja Dunja Klarić Starčević

FOTOGRAFIJE UČENIKA OSMIH RAZREDA I PRIPREMA LIKOVNOG MATERIJALA:

Fotostudio „Videomix“

GRAFIČKO OBLIKOVANJE:

Marina Hrčić, dipl.ing

TISAK:

Profil International d.o.o.

Iz fundusa obitelji Bože Gotala,
Buban 60-ih god. 20. st.

Valentinovo

Ples u školskom predvorju

Marina Horvatinović
i Mario Belščak

Marko Antolković i Daniela Gašpar

Maja Durbek
i Nikola Starčević

Plesnom večeri za učenike petih i šestih razreda u našoj je školi obilježeno Valentinovo. Učiteljica Alojzija Tvorić i učenički žiri na kraju su proglasili najuspješnije plesne parove koji su dobili simbolične nagrade.

Marija Vdović

Svjećice, 4.a

Pobjednički cirkuski šatori 2.a

Rukavice, 4.c

Vrbovečki Mali fašnik

Učenci nižih razreda II. osnovne škole Vrbovec i ove su godine nastupili s brojnim drugim vrbovečkim mališanima na Malom fašniku u središtu Vrbovca. Originalnom i maštovitom maskom „cirkuski šatori“ učenici 2.a razreda naše škole osvojili su 1. mjesto.

Marija Vdović

Predavanje za roditelje u organizaciji PU Vrbovec pod nazivom „Prevenција i alternativa“ održano je 18. veljače 2011.

Predstavu „Ružno pače“ učenici od 1. do 4. razreda te PŠ Poljana i Poljanski Lug pogledali su 17. 3. 2011.

Projektom „Povijest vrbovečkog kraja“ obilježili smo četrnaesti rođendan naše škole 25. ožujka 2011.

Domaćini Županijskoga natjecanja u futsalu bili smo 4. 4. 2011., a 30. 4. 2011. sudjelovali smo u utrci „Putovima Zrinskih“ u organizaciji Atletskog kluba „Petar Zrinski“ čime je obilježena godišnjica pogibije Zrinskog i Frankopana.

Terenska nastava učenika osmih razreda u Varaždinu i Lepoglavi te posjet područnih škola Glavnom kolodvoru u Zagrebu i Hrvatskoj pošti ostvareni su 14. 4. 2011.

Učenci osmih razreda u suradnji s Centrom za vanjsko vrednovanje vrednovani su iz predmeta biologija 3. svibnja 2011.

Terenska nastava za učenike šestih razreda u Krapini i dvorcu Trakošćan ostvorena je 4. svibnja 2011.

Učenci područnih škola posjetili su Cinestar i gledali film „Gnomeo i Julija“ 5. 5. 2011.

PIRLS i TIMSS testiranje učenika 4. razreda provedeno je 11. i 12. svibnja 2011.

Škola u prirodi za 60 učenika trećih razreda s temom „Primorska i planinska Hrvatska“ ostvorena je od 16. do 19. svibnja 2011.

Učenci od 5. do 8. razreda gledali su mjuzikl „Footloose“ 20. 5. 2011.

Domaćini polufinalu i finalu Lina višebojca bili smo 27. i 28. svibnja 2011.

Dan s paraolimpijcima proveli smo 7. lipnja 2011.

Učenci petih razreda posjetili su u Zagrebu izložbu „Pompeji“, obišli Botanički vrt te održali sportske igre na Bundeku 8. lipnja 2011.

U suradnji s udrugom „Sunco-kret – Oljin“ 14. lipnja 2011. održane su poligonske aktivnosti u šumi Cerje za učenike od 1. do 4. razreda.

Učenci sedmih razreda ostvarili su maturalno putovanje „Najljepši nacionalni parkovi Hrvatske“ od 24. do 29. lipnja 2011.

Škola plivanja u Nerezinama za učenike četvrtih razreda ostvarena je od 24. do 31. srpnja 2011.

U našoj su školi 8. rujna stručnjakinje iz škole „Vinko Bek“ iz Zagreba održale predavanje o radu sa slabovidnim učenicima.

Dan borbe protiv fašizma i antisemitizma (9. studenoga) te Dan sjećanja na Vukovar (18. studenoga) obilježili smo prigodnim panoima i prezentacijama u školskome predvorju.

Snježana Holjevac Popović

Natjecanja u drugom polugodištu šk. god. 2010./2011.

U prošloj se školskoj godini ukupno 50 učenika II. osnovne škole Vrbovec plasiralo na županijska natjecanja. Na županijskom LIDRANU s literarnim je radom nastupila učenica Petra Frigo (6. razred, mentorica Vesna Švarc) te školski list *Vrba* koji je među prvih pet predložen državnom povjerenstvu. Učenik 5. razreda Ivan Novak (mentor Marijan Šimunović) prvim mjestom na Županijskom natjecanju u matematici plasirao se na državno natjecanje gdje je osvojio izvrsno treće mjesto, što je i najveći prošlogodišnji uspjeh. Na županijskom natjecanju u biologiji nastupile su učenice 7. razreda Barbara Dropulja i Mateja Kolarić (mentorica

Mirna Ćurković), a na natjecanju u poznavanju geografije nastupila je učenica 7. razreda Iva Tokić (mentorica Kristina Čerkez). U području informatike učenici su na županijskom natjecanju također postigli izvrsne rezultate u poznavanju programskog jezika LOGO (mentor Mladen Sesvečan): Nikola Mikšić, 6. razred, osvojio je 1. mjesto, Roman Budek, 6. razred, 3. mjesto, Petra Frigo, 6. razred, 4. mjesto, Nirvana Sesvečan, 8. razred, 1. mjesto, a Janko Mataja, 8. razred, 3. mjesto. Janko Mataja je i u poznavanju programskog jezika BASIC zauzeo 3. mjesto.

Snježana Holjevac Popović

Ivan Novak i njegov mentor Marijan Šimunović

Petra Frigo na Lidranu

Dodjela nagrada učenicima Zagrebačke županije

Dodjela nagrada učenicima Zagrebačke županije započela je u predvorju II. OŠ Vrbovec 8. lipnja u 12 sati. Uvodnom riječju organizatorica Darinka Balent iz Ureda za školstvo Zagrebačke županije započela je susret. Ona je najavila udaraljkaše naše škole, a nakon njih riječ su dobili gradonačelnik grada Vrbovca Vladimir Bregović, zamjenik župana Zagrebačke županije Rudolf Vujević te ravnateljica naše škole Edina Operta. Nakon njih ritmičarke su izvele točku pod nazivom „Kiki klaun“. Nagrade su podijeljene u različitim kategorijama: sportu, plesu, kuhanju, sviranju, u tehničkim radovima i drugim oblicima rada i stvaralaštva. Nakon dodjele nagrada nastupili su tamburaši Osnovne glazbene škole Vrbovec s jednim stavkom iz „Male noćne muzike“.

Jelena Habeš

Dodjela nagrada najboljima u Zagrebačkoj županiji

Na početku školske godine

Za vrijeme ljetnih praznika u II. osnovnoj školi oličeni su zidovi blagovaonice, hodnici nižih razreda, jedna učionica i tajništvo. Planira se daljnje ličenje učionica, ličenje hodnika viših razreda i postavljanje klime u učionicama.

U drugom polugodištu prošle godine učenici viših razreda dobili su ormariće na korištenje koje dijele po dva učenika, čime su školske torbe bitno rasterećene.

Prvi dan škole u našoj je školi obilježen priredbom za prve razrede koju je pripremila učiteljica Renata Pavlović sa svojom dramskom skupinom, a potom su učitelji odveli prvaše u razrede i pripremili ih za prve dane njihova školovanja.

Anja Pisačić

Roditelji i njihovi prvaši na priredbi

2.a i b u dvorištu Zagrebačkog kazališta lutaka

Posjetili smo u prvom polugodištu

Krajem rujna učenici petih i šestih razreda posjetili su muzej u Krapini.

Tijekom Dječjeg tjedna niži razredi naše škole posjetili su brojne predstave: prvi razredi matične škole te prvi i drugi razredi područnih škola gledali su predstavu *Ježeva kućica* u Zagrebačkom kazalištu lutaka, 2.a i 2.b razred gledali su *Pinokija* u Zagrebačkom kazalištu lutaka, treći i četvrti razredi predstavu *Lažeš, Melita* u Kazalištu „Žar ptica“, a 4. a, b, i c pogledali su i predstavu *Družba Pere Kvržice* u *Žar ptici*.

21. listopada sedmi razredi gledali su predstavu *Klupko* u Gradskom kazalištu „Komedija“, 26. listopada 2.b razred gledao je lutkarsku predstavu *Ah, taj vrtić* amaterskog kazališta *Lutonjica Toporko* iz Samobora u Pučkom otvorenom učilištu Vrbovec, a 27. listopada 2011. 3. a i b posjetili su predstavu *Dnevnik Pauline P.* u *Žar ptici*.

Ljiljana Škrinjar

Dan kruha obilježili smo 13. listopada uz prigodni program za niže razrede i brojne pekarske proizvode koje su ispekli mame i bake naših učenika.

Posjet Zagrebačkom kazalištu lutaka

Bila sam s razredom u kazalištu lutaka. Sjedila sam u trećem redu i na trećem sjedalu. Sjedila sam pored učiteljice. Gledali smo *Pinokija*. Najsmješnije mi je bilo kad se Pinokio pretvorio u magarca jer je bio lijep.

Leona Falčević, 2.b

Blagoslov kruha u školskom predvorju

Sjećanje na Vukovar

I ove godine prigodnom prezentacijom prisjetili smo se žrtava Vukovara. U predvorju škole učenici osmih razreda 18. studenoga pratili su prezentaciju učenica Lorene Grcić, Martine Hrgovan i Ive Tokić. Prezentaciju je osobnim dojmovima i komentarima nadopunjavala učiteljica Nevenka Totić, koja je doživjela razoreni Vukovar odmah poslije rata vodeći učenike na državno natjecanje iz geografije.

Martina Hrgovan, Iva Tokić i Lorena Grcić

Učiteljica Nevenka Totić govorila je o svojem doživljaju poslijeratnog Vukovara

Na kraju su članice literarne družine, vrlo emotivno govorile svoje stihove o Vukovaru.

Ljiljana Škrinjar

Palim svijeću za Vukovar

Hrabrost. Svatko od njih imao je to.
Pravda. Svi je tražimo, jedan od nas dobit će je.
Vukovar za vječnost, ne za sjećanje koje će izbledjeti!
Iskrenosti malo je bilo. Otpor pružili smo koliko smo mogli.
Da! I ja sam zapalila svijeću za Vukovar.

Daria Pandža, 7.b

Palim svijeću za naš Vukovar,
kojem je od suza rosna trava.
Palim svijeću zato što nije pao,
zato što se u njemu događala strava.

Palim svijeću za naš Vukovar,
koji je proživio svu tugu i bol.
Teškim je koracima gazio kroz rat,
gdje nije bilo ni za kruh, ni za sol.

Našem Vukovaru palim svijeću
jer u njemu su grobovi naših junaka.
Za nas su ponosno stajali u ratu
i sada zemlja nek' im je laka.

Leona Happ, 7.a

Ivona Octenjak, Leona Happ, članice literarne družine

Projekt Povijesne skupine II. OŠ Vrbovec o Europskoj uniji

Projekt Povijesne skupine naše škole, koju vodi nastavnica Nevenka Totić, za ovu školsku godinu bio je predstavljanje zemalja članica Europske Unije. Učenici su dobili zadatak istražiti identitet, tradiciju, kulturu i povijest zemalja članica i od odabranih materijala izraditi prezentaciju koja se u vrijeme velikog odmora prikazivala u školskom predvorju. Naučili smo da zemlje članice imaju zajednički cilj, a to je budućnost – dobrobit čovjeka. Europska unija isprva je nosila naziv Europska zajednica za ugljen i čelik koju je osnovalo šest država 1951. u Parizu: Francuska, Njemačka, Italija, Belgija, Nizozemska i Luksemburg. Cilj je ovoga projekta informirati učenike o ostalim državama članicama Europske Unije s kojima će Hrvatska i hrvatski narod stupiti u zajednicu čija je zadaća učvršćenje mira, promicanje demokratskih vrednota, blagostanja i dobrobiti svih naroda.

Iva Tokić, Martina Hrgovan i Matea Vivek, 8.b

Na Dan škole pozdravili smo se i s logopedinjom Katarinom Kerhač koja je otišla raditi u drugu školu, bližu njenom mjestu stanovanja

Učiteljicu Dušicu Kutiju u mirovinu smo otpratili na kraju prvog polugodišta

Happ, Daria Pandža i Petra Frigo,

Dan škole bio je i prigoda da učiteljicu Zdenku Dončević otpratimo u mirovinu

U društvu Joze Boze

Blagdan sv. Nikole obilježili smo već tradicionalno uz predstavu Joze Boze koji nas je posjetio 6. prosinca. Njegovu su predstavu pogledali učenici od 1. do 5. razreda i učenici područnih škola. Jozo Bozo ispričao nam je priču o prijateljstvu uz koju su se učenici podsjetili što znači biti

pravi prijatelj. Pokazao im je i različite trikove. Djeci se posebno svidio izmišljeni prijatelj Joze Boze nacrtan na kartonu. Djeci je bilo zabavno i na kraju su Jozi Bozi zahvalila velikim pljeskom. Na kraju predstave djeca su dobila čarobnu ribicu na dar.

Čarobna ribica na dlanu govori o ljudskim osjećajima

Nolla Octenjak

Fotografije iz arhiva škole

Predbožićno je vrijeme u II. osnovnoj školi uvijek živo, užurbano i svečano. Osim poslova oko učenja i ocjenjivanja ipak se nađe vremena i za stvaralaštvo, zabavu, humanost i zajedništvo

DJEVOJKE iz 8.c U HUMANITARNOJ AKCIJI

Pomažemo Mateji i Denisu

Vrijeme je blagdana.

*Vrijeme praštanja,
vrijeme kada pokušavamo pomoći
jedni drugima.*

*Ali pitamo li se kako blagdane
provode oni koji nemaju osnovne
uvjete za život, razmišljamo li ikada
o onima koji za Božić žele
struju, vodovod,
četkicu za zube?*

Humanitarnu akciju prikupljanja sredstava za obitelj Lesković iz Žabnjaka pokraj Preseke pokrenule su, uz odobrenje i podršku ravnateljice Edine Operte, 9. prosinca 2011. djevojke iz 8.c razreda II. osnovne škole Vrbovec - Ana Peričić, Petra Škrinjarić, Tihana Špekuljak i Valentina Medverec. Obitelj Lesković čine brat i sestra, Denis i Mateja. Majka im je umrla nakon bolesti. Ubrzo nakon toga umro je i otac. Denis je zaposlen, ali i sam bolestan. Nema ni vremena ni sredstava potrebnih za liječenje jer skrbi i o sestri koja ide u srednju školu. Obitelj živi u jako teškim uvjetima pa su im djevojke odlučile pomoći vidjevši videosnimku na internetu koja ih je sve rastužila. Za videosnimku su saznale putem Facebooka, a obitelj se spominje i u jednoj od emisija „Misija zajedno“. Pokazujući prezentaciju svim razredima u školi, željele su informirati i druge učenike o toj obitelji, ali ih i potaknuti da joj materijalno pomognu. Predložile su da predsjednici razreda

prikupljaju novac koji će potom one s ravnateljicom uručiti bratu i sestri. Djevojke su odlučile prezentaciju prikazati i na seminaru osiguravajućeg društva u Hotelu Bunčić, a imaju i dogovor s gradonačelnikom kako bi se i Grad uključio u akciju. Djevojke su se iznimno potrudile i pokazale kako u predbožićno vrijeme treba razmišljati o drugima i učiniti i njima blagdane

Ravnateljica Edina Operta s Matejom i Denisom

ljepšima i ugodnijima.

Nakon provedene akcije u našoj je školi prikupljeno nešto više od 5.000 kn te odjeća koju su djevojke s ravnateljicom odnijele bratu i sestri Lesković. S obzirom na ono što su im brat i sestra rekli, zaključili smo da se dosta ljudi odazvalo akciji i da im nastoje pomoći na različite načine. Na žiro-račun im je dosad uplaćeno oko 70.000 kn, što još

nije dovoljno za obnovu kuće, a kamoli za novu kuću. Brat i sestra nemaju pristup računu nego njime upravlja HRT koji je u emisiji „Misija zajedno“ prvi i pokrenuo akciju. Od materijalnih stvari donirani su im perilica rublja, računalo, stol i stolice, kuhinjski elementi. Akcija se nastavlja kako

Prezentacija u školskoj knjižnici

Djevojke iz 8.c s Matejom i Denisom u njihovu domu

bi Leskovići ipak došli do nove kuće jer se staru, prema mišljenju stručnjaka, ne isplati obnavljati. Saznali smo također da Denis još nije posjetio liječnika jer je trenutačno zauzet komunikacijom s ljudima u vezi s donacijama, a i na poslu je prilično opterećen. Još je moguće donirati sredstva na žiro-račun (broj: **2340009-3104083113**) pa i ovim putem pozivamo sve one koji mogu da pomognu.

Lea Blažur, Petra Škrinjarić, Valentina Medverec i Tihana Špekuljak
Fotografije: Ana Peričić i ravnateljica Edina Operta

Uvod u blagdanski ugođaj

Sjaj predstojećih božićnih blagdana obasjao nas je na priredbi kojom smo 23. prosinca 2011. obilježili i kraj prvog polugodišta. U priredbi su nastupili brojni izvođači – bilo je pjesme, plesa, recitacija, igrokaza. Po pljesku se dalo zaključiti da su se publici najviše svidjeli nastupi Paole Juršetić i Kristijana Radoševića, koji su otplesali engleski valcer i cha-cha-cha, te nastup Karle Klir koja je solo otpjevala pjesmu

Priča malih pastira iz Betlehema

Mercy na engleskom jeziku. Naravno, vrlo su dojmljivi bili i božićni igrokaz *Priča malih pastira iz Betlehema* sestre Katarine Knežević i njezinih učenika te zbor viših razreda s udaraljkašima, ritmička skupina nižih razreda s *Novogodišnjom pjesmom* i pjesma *We Wish You a Merry Christmas* koju je otpjevala Monika Perolić uz pratnju Marka Antolkovića na klarinetu. Svi su se lijepo zabavili i na kraju zajedno zapjevali.

Posebnu priredbu, koja je nekoliko puta izvedena za niže razrede i građanstvo u predvorju škole i dvorani Pučkog otvorenog učilišta,

pripremila je učiteljica Renata Pavlović sa svojom dramskom skupinom.

Nolla Octenjak

Karla Klir

Ritmička skupina nižih razreda

Jesenji dan – Tamara Pavlek i Daniel Pejić

Bubamara i slon – Noah Veldić i Bruna Žagar

Fotografije: M. Sesvečan

BOŽIĆNA BAJKA

Posjetiteljima je jahanje omogućila obitelj Vrščak

Prohladno vrijeme nije uništilo veselu predblagdansku atmosferu 23. prosinca 2011. u Ulici Matije Gupca. Dan prije Badnjaka, ali i posljednji dan prvoga polugodišta, gospođa Lidija Šustek, vlasnica dućana „Perla“, organizirala je malo predbožićno slavlje. Borovi nisu bili okićeni klasičnim ukrasima, već su na njima bili ovješeni darovi koje su djeca mogla odabrati i uzeti. Većina posjetitelja donijela je dar za druge, a uzela jedan za sebe. Odrasli su uživali uz šalicu čaja ili tople kiflice, dok su njihova djeca srdačno pozdravljala Djeda Božićnjaka. Djeci su se, ali i odraslima, dopala dva magarca koja su djeca mogla jahati. Iako nije padao snijeg, u Ulici Matije Gupca vladao je božićni ambijent. Dječji smijeh, darovi, Djed Božićnjak, ukrasi... Sigurna sam da se većini ljudi ta večer urezala u sjećanje - lijepe zgrade i srdačni susreti te gospođa Lidija i njezini prijatelji koji su sve razveselili tim događajem.

Na nekoliko trenutaka maknuli smo se iz gužve i uspjeli postaviti nekoliko pitanja gospođi Lidiji Šustek:

- **Odakle Vam ideja da pokrenete ovu akciju?**

Ideje dolaze onako uz razgovor, uz događaje koje doživljavamo svaki dan. Ova je akcija nastala kada smo naša vrbovečka cvjećarka Suzana i ja razgovarale, došlo nam je da uljepšamo Božić, da pokrenemo nešto kako bi se svi radovali i kako bi osjetili božićni ugođaj ne samo u domovima nego i na ulici.

- **Koliko se ljudi priključilo ovoj akciji?**

Što se tiče organizatora, sudjelovala je cijela naša ulica, znači svi poduzetnici Ulice Matije Gupca. A ljudi koje smo zvali, iz drugih su udruga - mnogo se ljudi priključilo ovoj akciji.

- **Koliko ste djeci i obiteljima do sada pomogli?**

Što se ovakvih akcija tiče, ovo je prva akcija u kojoj darujemo igračke, donacije za Božić, veselje kroz blagdanske ugođaje, a inače u životu - ne bih znala reći.

- **Tko je zadužen za pripremu kolača i kiflica?**

Mame, naši bližnji, prijatelji, prijateljice. Sve je to u našoj organizaciji.

- **Čime se trenutačno bavite?**

Paralelno inače radim više poslova. Nedavno sam završila modnu reviju, sad spremam nešto novo, i tako.

- **Planirate li još nešto za ove blagdane?**

Da, pozvani smo nakon ove akcije u selo Ivančane gdje bismo također došli u našoj odjeći poklonima razveseliti djecu tog sela.

- **Znamo da pišete. Hoće li ovaj događaj biti inspiracija za novu priču?**

Pa sad, na to pitanje ne mogu točno odgovoriti, ali ovakvi događaji u životu obično su inspiracija za novu priču. Znači, priče su stvarne, nastale u životu.

Lidija Šustek

Katja Švarc i Lea Blažur

Fotografije: S. Hajak

54. godišnjica smrti Marije Jurić Zagorke - 30. 11. 2011.

Grička vještica u Srednjoj školi Vrbovec

Pučko otvoreno učilište Vrbovec i Srednja škola Vrbovec organizirali su obilježavanje godišnjice smrti Marije Jurić Zagorke. Osim tradicionalnog polaganja vijenca uz bistu u parku i paljenja lampaša u 12 sati, u Srednjoj školi Vrbovec osmišljen je program koji je započeo u 19 sati. Posjetiteljima je predstavljen Zagorkin roman „Grička vještica“. Dvije učenice trećeg razreda pročitale su zanimljivosti o vješticama i prezentacijom „Vještice – stvarnost ili mit“ pokazale što su

vještice, gdje su se prema legendama sastajale, gdje su i kako živjele i umirale. Moglo se čuti i po kojim su predmetima vještice bile poznate, a učenice su nam objasnile što znači svaki pojam ili predmet i čemu služi. Nakon toga skupina srednjoškolki otplesala je ples pod nazivom „Lov na vještice“ koji je sve zadivio, a poneke i nasmijao. Potom su učenici, usprkos mnogim ispitima i učenju na kraju polugodišta, savršeno odglumili odabrane dijelove iz romana „Grička vještica“. Voditeljica nas je vodila kroz radnju čitajući ulomke iz romana. Program su s učenicima pripremile profesorice Silvija Križan, Dubravka Tortić i Ivanka Dlaka.

Lea Blažur

Fotografije: Đ. Lešćić

Snimanje emisije *Majstori svirači* u Vrbovcu

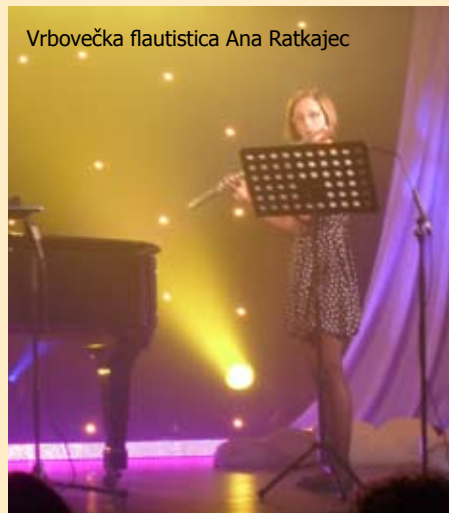
UMIJEĆE MLADIH UMJETNIKA

U dvorani Pučkog otvorenog učilišta Vrbovec građani Vrbovca i okolice mogli su 4. listopada 2011. godine, s početkom u 20 sati, vidjeti nadarene mlade majstore svirače - osam talentiranih glazbenika, među kojima su bila i tri nagrađivana učenika Osnovne glazbene škole Vrbovec. Riječ je o serijalu koncerata iz programa HRT-a za djecu i mlade u kojima se predstavljaju i promoviraju nadareni učenici glazbenih škola u Hrvatskoj. Domaćin ovoga koncerta bila je Osnovna glazbena škola Vrbovec POU Vrbovec, izvršni organizator koncerta je Glazbeni centar mladih, a umjetnički ravnatelj ovoga projekta maestro Zdravko Šljivac.

Duo flaute i gitare

Vrbovečka flautistica Ana Ratkajec

Nastupili su učenici GŠ Pavla Markovca iz Zagreb, GŠ Ferdo Livadić iz Samobora te sadašnji i nekadašnji učenici Glazbene škole Vrbovec.

Prvi je nastupio glazbenik s braćem, koji je svirao solo i zadivio sve građane svojim umijećem na tom instrumentu. Zatim su nastupili učenici koji sviraju gitaru, glasovir i flautu i sve su gledatelje očarali prekrasnim zvukovima. Veliko su zanimanje izazvala dva učenika koji su četveroručno odsvirali Mozartovu skladbu na glasoviru. Nešto kasnije, predstavila se i glazbenica na bisernici. Zsigurno je svima bilo lijepo čuti taj zvuk, kao i duo flaute i gitare. Za kraj se predstavila učenica koja je na događaju bila i najstarija što se tiče učenja sviranja. Svirala je flautu uz klavirsku pratnju. Njezin nastup bio je najbolji te večeri. Bilo je mnogo lijepje glazbe koja se zaista svidjela svim gledateljima. Svi građani bili su puni dojmova i zadovoljni što su mogli prisustvovati tako svečanom događaju.

Fotografije: Anja Pisačić

Lea Blažur

Aktivnosti dramske skupine viših razreda

KAZALIŠTE izraz-medij koji povezuje

Zec koji je prešao more predstavljen u Zagrebu

U sklopu MAKSIMIRSKOG EKO-KALENDAR 2011. koji organizira Centar za kulturu i informacije Maksimir u srijedu 30. ožujka 2011. u 18 sati održan je program obilježavanja međunarodnog Dana lutkarstva (21. ožujka) i Dana kazališta (27. ožujka) pod nazivom KAZALIŠTE izraz-medij koji povezuje. U programu su sudjelovale dvije osnovnoškolske dramske družine: Lutkarska družina OŠAM OŠ Antuna Mihanovića iz Zagreba (voditeljica Davorina Bakota) i Lutkarsko-dramska družina II. osnovne škole Vrbovec (voditeljica Žaklina Hasnaš).

Obje su družine bile sudionice projekta Kluba lutkarsko-filmske animacije Centra za kulturu i informacije Maksimir, autora Davida Peroša Bonnota i mr. sc. Zdenke Đerđ. Tijekom večeri izvedene su dvije predstave: *Dirigent koji se smanjivao* (Davorina Bakota) i *Zec koji je prešao more* (dramatizacija istoimene japanske narodne priče: Dubravka Grgošić-Dragić, Iva Čulek i Žaklina Hasnaš – program 10. seminara Abeceda lutkarstva LK „Za bregom“ 2010.)

Obje izvedene predstave nastojale su

objediniti lutkarski i filmski (animirani) izraz. U ostvarivanju predstave *Zec koji je prešao more* sudjelovali su članovi dramske skupine II. osnovne škole Vrbovec (Marija Terebuh, Laura Jagić, Anja Čavar, Kristijan Hržan i Petra Horvatić), članovi pjevačkog zbora (Marko Antolković, Monika Perolić, Lorena Cvetek, Matea Budiselić, Marija Medač, Petra Berc, Dino Popović, Mario Belščak, Klara Košak, Petra Sesvečan, Matea Bulić, Ana Ivić, Tea Horvatić, Magdalena Kralj) te udaraljkaši (Antonio Danačić, Matija Dananić, Lorena Grcić i Klara Kluković) pod vodstvom nastavnice Melite Petrić.

Likovni suradnik u izradi kolažnog animiranog filma bio je nastavnik Mateo Bajjić. Scenarij i knjigu snimanja za film napisale su Laura Jagić, Daria Pandža i Marija Terebuh; kolaž su osmislili i izradili Vedrana Pavić i Janko Mataja; animaciju i snimanje izvele su Anja Čavar, Petra Horvatić, Laura Jagić i Marija Terebuh.

Žaklina Hasnaš, prof.

Članovi dramske skupine: Laura, Petra, Kristijan, Marija i Anja

Lutkarska predstava *Zec koji je prešao more*

Odlazak na našu predstavu bio je nezaboravan, a putovanje još bolje. Prvo smo se svi trebali naći ispred škole – glumci, zborashi i, naravno, mi udaraljkaši. Smjestili smo se u mali autobus i tu je počela zabava. Zapjevali smo, a oni koji su se sramili ubacili su se nešto kasnije. Pjevanje na nama drage pjevače razveselilo je čak i nastavnika Bajjića.

Put uopće nije dugo trajao. Kad smo došli u Centar za kulturu i informacije Maksimir, ondje nas je toplo dočekala voditeljica cijeloga programa gospođa Zdenka Đerđ. Uputila nas je na pozornicu i počeli smo s pripremama za prvu probu. Svi smo bili uzbuđeni. Nakon malo mučenja imali smo pauzu i mogli smo ići kamo god hoćemo, što smo i iskoristili. Zaputili smo se u pustolovinu, išli smo na kavicu u kafić, šetali smo i svaki se čas zaustavljali i razgledavali. Bilo je veselo!

A kad je konačno došlo vrijeme za predstavu, zaputili smo se na odredište – pozornicu. Sve nas je malo „prala“ trema, ali i to je brzo nestalo. Sve smo odradili korektno i bili smo, uglavnom, zadovoljni. A kraj je tek bio najžešći – veselju nigdje kraja! Pjevanje, smijeh i najbolji prijatelji! Ovaj izlet u Zagreb bio je nezaboravan.

Lorena Grcić, 8.b

Prije nastupa imali smo dosta vremena da još nekoliko puta isprobamo predstavu. Dogovarali smo se što bismo još mogli dodati, a kad smo bili gotovi, ostalo nam je bilo malo slobodnog vremena pa smo odlučili prošetati i поблиže upoznati taj dio Maksimira. U blizini Centra nalazi se park pa se većina nas odlučila malo zabaviti (igrali smo se, ljuljali, klackali - izgledali smo kao klinci iz prvog razreda), dok je ostatak otišao u obližnji dućan po pecivo ili sladoled. Uz šetnju i igre brzo nam je prošlo

vrijeme pa smo se morali zaputiti natrag u dvoranu Centra.

Prvo su nastupali učenici OŠ Antuna Mihanovića, a odmah iz njih i naša dramska skupina. Sve je prošlo izvrsno! Dobro smo se zabavili, što je najvažnije, a pozvani smo da i sljedeće godine sudjelujemo u programu Centra za kulturu i informacije Maksimir.

Matea Bulić i Antonela Ojvan, bivši 8.a

„Klupko“ u „Komediji“

Dubravka Ostojić (Antuša) i Damir Lončar (Josina)

Kazališnu predstavu „Klupko“ Pere Budaka u zagrebačkom Gradskom kazalištu Komedija učenici sedmih razreda II. OŠ Vrbovec posjetili su 21. 10. 2011. što je većini bio prvi posjet večernjoj kazališnoj predstavi. Radi se o komediji koju je Budak napisao još pedesetih godina i koja je sa svojih više od

200 izvedbi među 10 najigranijih predstava u povijesti *Komedije*. Pisana po uzoru na najbolje komedije zapleta, predstava je bogata spletom intriga, zamjenama identiteta, duhovitim dijalozima i mnogobrojnim dosjerkama. Učenici su predstavu doživjeli dinamičnom i zanimljivom, a posebno im se svidio zaplet koji se zapliće poput klupka te posebnost ličkoga govora i štokavskoga narječja. Radnja komedije smještena je u malom ličkom selu u kojem susrećemo gostioničarku tetku Rožu i njezinu kći Anicu, Josinu koji se u sve voli miješati, njegovu energičnu ženu Antušu, udovca Mijata i dva mlada para. Jedan od prizora koji je izazvao najgromoglasniji smijeh publike je izvrsno odglumljen Antušin pad s bicikla. Za ulogu Antuše Dubravka Ostojić više je puta nagrađivana. Cjelokupnom ugođaju predstave doprinijela je scenografija s pokretnom kulisom i svjetlosni efekti. Uz svu zapletenost, Budak raspliće svoje klupko sretnim završetkom.

Fotografije preuzete s www.komedija.hr

Razgovor s praunukom Ivane Brlić-Mažuranić

Vjerojatno svi znamo tko je Ivana Brlić-Mažuranić. Naša najpoznatija dječja spisateljica rođena je u Ogulinu davne 1874. godine. Djed joj je bio poznati ban Ivan Mažuranić, a udala se za odvjetnika Vatroslava Brlića. Njezina najpoznatija djela su: *Čudnovate zgode šegrta Hlapića*, *Priče iz davnine* i druge. Na satu hrvatskoga jezika jedan od zadataka za istraživanje bilo je rodoslovno stablo Ivane Brlić-Mažuranić. Uzele smo temu za referat, stavile pred sebe veliki izazov i uložile trud, a rezultatom smo bile jako zadovoljne.

Ivane više nema, ali njezini su potomci još i danas živi. Istražujući to veliko stablo, došle smo do Matilde Ružić, praunuke Ivane Brlić-Mažuranić. Budući da internet pruža velike mogućnosti, našle smo u imeniku njezin broj telefona, saznale da živi u Rijeci i da je zaposlena u Prvoj sušačkoj hrvatskoj gimnaziji u Rijeci kao profesorica talijanskoga i ruskoga jezika. Sada je samo trebalo skupiti hrabrosti za poruku. Iako smo bile u strahu, s leptirićima u truhu, naša je poruka otišla gospođi Matildi. Pitale smo je za dopuštenje da joj se javimo telefonom, na što nam je, na našu veliku radost, odgovorila pozitivno. Za referat smo htjele provjeriti podatke za koje nismo bile sigurne da su točni, a usput smo saznale i detalje koji nisu dostupni na internetu. Zaista, bilo je to lijepo iskustvo.

Iva Tokić, Martina Hrgovan i Mateja Vivek, učenice 8.b

Prizor iz predstave

Karla Klir

Posjet Interliberu

Pobjednica kviza za poticanje čitanja

Učenici naše škole sudjelovali su u Nacionalnom kvizu za poticanje čitanja 2011. VESELE ZAMKE. Kviz se provodi svake godine u Mjesecu hrvatske knjige koji se obilježava od 15. listopada do 15. studenoga. Ovogodišnji je bio posvećen Grigoru Vitezu. Učenici su na kviz *Vesele zamke* bili pozvani plakatom u školskom predvorju i školskoj knjižnici. Ove godine novost je bila što se kviz mogao rješavati samo online na stranicama Knjižnica grada Zagreba, a učenici su se prijaviti mogli samo jednom. Kviz su mogli puniti svi učenici koji su htjeli sudjelovati, a osim kod

kuće, mogli su to učiniti koristeći se školskim računalima. Za pomoć oko prijave učenici su se mogli obratiti knjižničarki. Svaka škola koja je sudjelovala u kvizu, metodom slučajnog odabira, dobila je po jednog pobjednika u školi. Naša školska pobjednica kviza *Vesele zamke* je Irena Pavlović, učenica 8.a razreda koja je u pratnji školske knjižničarke po-

Na ulazu u Kongresnu dvoranu Zagrebačkog velesajma prije završne svečanosti i glavnog izvlačenja nagrada

Foto: L. Šustek

Irena Pavlović – prva slijeva do Baltazara

sjetila završnu svečanost i glavno izvlačenje nagrada 10. studenoga 2011. na Interliberu 2011. Tom je prigodom prikazana i lutkarska predstava *Plava boja snijega* prema istoimenom Vitezovu igrokazu u izvedbi Zagrebačkog kazališta lutaka. Interliber su osim nagrađene učenice posjetili i učenici novinarske družine te mladi knjižničari. Na povratku s Interlibera posjetili su i izložbu fotografija i osobnih predmeta Grigora Viteza u predvorju Gradske knjižnice na Starčevićevom trgu. Ekspozite za izložbu dala je unuka pjesnika. Učenici puni dojmova i s torbama natovarenim novim knjigama, kupljenim po povoljnijim cijenama, vlakom su se vratili u Vrbovec.

Marija Terebuh i knjižničarka Ljiljana Škrinjar

Predstavljanje knjige *Tibor i vampiri nad Zarinom*

Dobročudni vampir u gradskoj knjižnici

U gradskoj smo knjižnici imali priliku vidjeti mladog pisca Damira Čvraka koji nam je 21. listopada 2011. predstavio svoju novu knjigu *Tibor i vampiri nad Zarinom*. O piscu smo mogli saznati mnogo toga zahvaljujući voditelju susreta Draganu Vickoviću koji nam je uljepšao večer. Predstavio nam se i izdavač knjige. Kada je voditelj pitao pisca kako piše, Čvrak je objasnio kako inspiracija dolazi odjednom, ni iz čega i kako on onda samo sjedne i piše. Tibor je bio inspiracija i za računalnu i društvenu igru. Računalna igra pojavila se i na računalima u zemljama Beneluxa, Poljskoj, Nizozemskoj i Njemačkoj. Na kraju predstavljanja knjige građani koji su željeli imati novi Čvrakov roman kupili su ga i sa zadovoljstvom čekali u redu da dobiju potpis pisca.

Lea Blažur

Intervju s Damiirom Čivrakom

- **Čestitam Vam na objavljivanju nove knjige. Gdje ste odrastali?**

Hvala ti na čestitci. Odrastao sam u Vrbovcu.

- **Što ste najviše voljeli u školi?**

Pa, teško pitanje. Mislim da sam najviše volio sat hrvatskog, čitanje priča i učenje gramatike.

- **Kada ste počeli karijeru pisca?**

Prvo sam se bavio crtanjem, ali uz crtanje je uvijek trebala i nekakva priča pa sam postupno sve više zapostavljao crtanje i sve više pisao.

- **Kako ste se odlučili za pisanje?**

To nije bila baš nekakva odluka, to više onako spontano dođe. Mislim da je i kod drugih pisaca tako.

- **Koja Vam je najdraža priča koju ste do sada napisali?**

Najdraža priča...hmm, pa mislim da mi je *Tibor*. Znači ona prva knjiga - bajka o dobroćudnom vampiru.

- **Koja Vam je najdraža knjiga koju ste pročitali u životu ili ih ima nekoliko?**

Teško se sada sjetiti, ali bile su to uglavnom bajke; Ivana Brlić-Mažuranić, ona mi je bila među najdražima.

- **Kako ste se odlučili za pisanje fantastičnih priča?**

Možda zato što u bajkama i pričama nema tehnologije. Pojavljuju se samo konji i vile. To mi je uvijek bilo privlačnije nego sadašnjost.

- **Jeste li predstavljali knjige negdje drugdje u Europi ili možda planirate?**

Da, planiram, ali mislim da to ne ovisi samo o meni. Treba se poklopiti više različitih okolnosti.

- **Sada nam se bliži sajam knjiga Interliber, hoćete li tamo predstavljati svoju knjigu?**

Da, hoću.

Damir Čivrak i Lea Blažur u gradskoj knjižnici

Učenici drugog razreda PŠ Lonjica igraju društvenu igru *Tibor – Uhvati vampira*

Pisac djeci pomaže oko pravila igre

Damir Čivrak u Lonjici

Drugi razred Područne škole Lonjica ugostio je 15. prosinca 2011. vrbovečkog pisca Damira Čivraka.

Za sve koji možda ne znaju, Damir Čivrak je napisao pripovijetku *Tibor, dobrodušni vampir* i kasnije ju proširio u roman *Tibor i vampiri nad Zarinom*, a autor je i istoimene računalne igrice. Osim toga, gospodin Čivrak prvi je Vrbovčanin koji je i autor elektroničke knjige te igrice za *iPhone*.

Tibor je mlad i siromašan slikar koji kao pomoćnik radi u jedinoj seoskoj gostionici. Zaljubljen je u prelijepu gostioničarevu kći Agnezu. Igrom slučaja *Tibor* postaje vampir kada ga ugrize grofica Sibilska, vampirica koja je u Zarin, Tiborovo selo, došla s namjerom da ga sa svojom mnogobrojnom vampirskom vojskom pokori i izolira od ostatka svijeta... Svima koji žele znati više predlažemo da pročitaju roman. Dobra vijest za obožavatelje i one koji će to tek postati, slijedi i nastavak.

Osim romana i igrice, gospodin Čivrak autor je još nekih društvenih igara. To su *Tibor: Pronađi put do dvorca*, *Tibor: Uhvati vampira*, *Vesela farma* i *Žabice* te razne slagalice (puzzle). Nakon druženja organizirana je igraonica na kojoj smo isprobali sve navedene igre.

Zahvaljujemo gospodinu Čivroku na vremenu koje nam je posvetio, želimo mu mnogo uspjeha s novom knjigom i još mnogo društvenih igara za sve nas.

Fotografije i tekst: učiteljica Andreja Radaković

Obilježena 60. godišnjica Šumarije Vrbovec

Šuma kao literarna i životna inspiracija

Rad **Mateje Budiselić** „Neobičan izlet“ objavljen na stranicama monografije Šumarije

Godina 2011. bila je međunarodna godina šuma, a Šumarija Vrbovec (1951.- 2011.) svoju je 60. obljetnicu svečano obilježila u hotelu „Bunčić“ 25. studenog 2011. – predstavljanjem monografije „60 godina Šumarije Vrbovec“.

Na svečanosti su bile učenica Matea Budiselić (6.b), njezina mentorica Vesna Švarc i ravnateljica II. OŠ Vrbovec Edina Operta. Matea je prošle školske godine napisala literarni rad „Neobičan izlet“ u kojem pripovijeda o susretu sa srnom, a koji je Šumarija Vrbovec uvrstila u svoju monografiju u cjelini „Šuma - nadahnuće u stručnom i umjetničkom izričaju“. U zanimljivom programu o Šumariji Vrbovec i njezinom značaju nadahnuto su govorili mnogi: ravnatelj Šumarije Vrbovec Đuro Kauzlarić, predsjednik Hrvatskog šumarskog društva Petar Jurjević, zamjenik dekana Šumarskog fakulteta Igor Anić... Prezentirane su i faktografske i umjetničke fotografije iz monografije o kojima je govorio tehnički urednik monografije dipl. ing. šumarstva Željko Gubijan; čitani su šumom, drvom

Matejin rad objavljen je na stranicama monografije Šumarije

Foto: S. Hajak

Neobičan izlet

Probudila sam se jednoga tmurnoga, ljetnoga jutra. Jesen je bila sve bliže i bližio se početak nove školske godine.

Dosadile su mi sve ljetne zanimacije pa sam rekla bratu Luki da bismo mogli krenuti u šumu ubrati vrganje. Luka je odmah prihvatio moju odluku. Uzeli smo košare i krenuli putem u obližnju šumu. Naše su čizmice veselo plesale oko nogu i veselile se izletu kao i mi.

Na ulasku u šumu nije bilo ni traga gljivama, a Luka se dosjetio da moramo tražiti stare panjeve oko kojih rastu gljive. Sve dublje zalazili smo u šumu. Oprezno smo hodali zbog trnovitih grana i skliskoga tla. Visoka, vitka stabla radila su hlad manjim grmovima divljega šipka i divljih kupina. Došli smo do livade uz koju su rasli panjevi. Napunila sam svoju košaru i odlučila se odmoriti. Luka je krenuo dalje tražiti gljive jer je njegova košara bila velika.

Sjedila sam na panju i odjednom iza sebe čula dah velike i snažne životinje. Prestrašeno sam očima tražila Luku. Ubrzo sam čula trk mladunčeta. Lane je stalo pokraj mene i veselo me njušilo. Nisam se micala osjećajući dah košute. Kad je košuta vidjela da im ne prijete opasnost, odšetala je na livadu pasti travu. Lane je ostalo pokraj mene i dopustilo mi da ga pomilujem prije nego što otrči za košutom.

Kad se Luka vratio, ispričala sam što mi se dogodilo. On mi se smijao u nevjerici, čudio se mom nenadanomu doživljaju. Nisu me više zanimale gljive. Jedva sam čekala da pitam tatu vjeruje li mi on. Tata je podržao brata uz objašnjenje da mi se životinje ne bi približile jer divljač bježi od ljudi. Umorila sam se od uvjeravanja.

Uvijek ću se sjećati uzbuđenja, veselja i ljepote koju sam doživjela na šumskoj livadi.

Matea Budiselić, 5.b
Voditelj: Vesna Švarc, prof.

Vesna Švarc, prof.

Putopisna reportaža

SVI JEDNOM ŽELE VIDJETI LONDON!

Polako i mi slijecemo u London... Prvo preletite cijeli grad i uživajte u prekrasnom pogledu, a oni koje je strah visine, nažalost, moraju se držati po strani. Avion se sve više i više spušta prema zemlji, a moje uzbuđenje i iščekivanje raste.

ŠTO ĆETE PRVO UGLEDATI ULAZEĆI U LONDON?

Sav grad u sjaju svjetala, i naravno, dosadni aerodrom koji je najveći u Londonu. Uđete u poznati *black taxi*, vozite se *underground* stanicama ili pak sjednete u vjerojatno najpoznatiji autobus na svijetu – *double-decker* - jedinstveni crveni autobus na kat. To su neka od prijevoznih sredstava Londona....

Umorni ste, na pameti vam je samo krevet, prespavate kod obitelji ili rodbine, ili pak odete u hotel, možda luksuzni, možda neki jeftiniji... sasvim vam je svejedno! Samo vam je bitno da ste sretno doputovali do grada koji je velik kao dvije Hrvatske i ima 8 milijuna stanovnika.

KRENIMO U RAZGLEDAVANJE

Prvo što većina turista želi posjetiti i fotografirati jest popularni Big Ben. Big Ben je nadimak velikog zvona unutar sata na sjevernom dijelu Westminsterske palače u Londonu, iako isto ime daju satu i tornju. Big Ben je najveći četverostrani sat koji zvoni i treći najviši slobodni toranj na svijetu. Težak je čak 13,7 tona. Big Ben je tako postao znamenom Lon-

dona... Budući da je spomenuta Westminsterska palača, pričajmo malo i o njoj. Westminsterska palača nalazi se odmah pokraj popularnog Big Bena, možemo reći, kao da se prilijepila za

Lea s tetom

njega. Westminsterska palača poznata je i kao londonski Parlament - mjesto zasjedanja obaju domova Parlamenta Ujedinjenog Kraljevstva. Nakon malo šetnje, stigli smo i do Tower Bridga, starog i lijepog mosta koji se može dizati i spuštati. Zanimljivo, zar ne? U blizini mosta je tvrđava The Tower of London. Prije je bio elitni zatvor, ali danas je muzej. Tamo možete

vidjeti poznate Crown Jewels - kraljevski nakit. Šećući uz rijeku Temzu, najpoznatiju rijeku u Londonu, stigli smo do uzbudljivog kotača: London Eye! Taj se kotač okreće dosta sporo kako bi turisti mogli fotografirati London iz gotovo ptičje perspektive. London Eye je visok 135 m, ima 32 staklene „kapsule“ u koje se može smjestiti i 25 ljudi. U 30 minuta on napravi tek jedan krug. Možete odabrati hoćete li se voziti danju ili noću.

U Londonu ima mnogo parkova. Najveći od njih je Hyde Park. U Hyde Parku postoji veliko jezero, u njemu se ljudi odmaraju, rekreiraju, ali ga ljudi različitih nacionalnosti često koriste i kao prostor za izricanje svojih ideja i razmišljanja.

Trafalgar Square je velik trg. Tamo su dvije fontane, četiri lavlje glave i kip admirala Nelsona.

Uputimo se i prema poznatoj katedrali u kojoj sjedi biskup, poglavar katedrale. Katedrala je dosta velika i naziva se St Paul's Cathedral. Kad sam je prvi put vidjela, svojom me bjelinom, veličinom i oblikom podsjetila na zgradu Kongresa u Washingtonu. Kada uđete unutra, ne možete baš nešto pogledati, a da biste to učinili, morate platiti kartu koja košta 13 funti (117 kn)! Šteta što onda nisam mogla ući zbog cijene, ali bit će još prilike za posjet toj građevini.

Zasigurno mnogo vas zna i čulo je za Greenwich u Londonu - nulti meridijan. Oni učenici koji su učili o tome, razumiju o čemu go-

vorim. Greenwich je poznat po svojoj pomorskoj povijesti, davanju svojeg imena nultom meridijanu (0° geografske dužine), a predstavlja i polaznu točku u određivanju vremenskih zona. U Greenwichu je i muzej satova u kojem možete vidjeti mnogo satova, od starih vremena pa do danas.

I naposljetku, opišimo Harrods – jedinstven dućan na svijetu koji postoji

Lea u Londonu 2008.

samo u Londonu!

To ni ne možemo nazvati dućanom jer je preveliko i ima pet katova, prije bismo ga mogli nazvati robnom kućom. U njoj ima svega: od mnogo vrsta čokolade, kolača, igračkaka, stvari za školu, namještaja, raznih vrsta ukusnih čajeva... Možda vam se učine kao obični čajevi, kolači..., ali vjerujte mi, to nije istina. Hrana koju možete kupiti u Harrodsu dostavljena je iz cijeloga svijeta, napravljena od najboljih namirnica i zato ima dosta visoku cijenu. U Harrods zalaze ljudi iz cijeloga svijeta jer je s vremenom postao jedna od znamenitosti Londona.

PRIJEVOZNA SREDSTVA

Krenimo s prijevoznim sredstvom zvanim *black taxi*. Londonski taksiji bili su i još su uvijek crne boje. U njima ima mnogo prostora koji omogućava da u njega stane mnogo ljudi i prtljage. Bilo mi je vrlo neobično kada sam prvi put sjela u taj taksij jer mi je bilo nekako previše mjesta, opet, više mjesta uvijek posluži.

U Londonu se puno putuje *undergroundom*. Sama riječ govori: *under* (ispod), *ground* (tlo). Rečeno hrvatskim jezikom, to bi značilo „ispod tla“. Znači, radi se o podzemnoj željeznici. Trebate se spustiti niz mnogo pokretnih stepenica koje su dosta dugačke. Tada imate mnogo ponuđenih linija (Jubilee Line, Metropolitan line,...). Na linijama se nalazi mnogo stanica (Oxford Street,

Stratford, Bond Street...). Spomenimo i onu najpoznatiju i meni najzujbudljiviju: Kings Cross. Ovo je najveća stanica u Londonu koja čak ima i restoran i hotel. Iz nje polaze „ultra brzi“ vlakovi koji u Pariz stižu za samo tri sata!

Doubledecker je poznati crveni autobus na kat koji postoji samo u Londonu. Razgledavanje Londona autobusom najbolji je način da upoznate grad, a pogotovo možete uživati ako se ukrcaete na gornji kat tradicionalnog crvenog autobusa. *Doubledeckeri* su obilježje Londona jer su nekoć prevladavali na njegovim ulicama, no danas su im se pridružili i manji autobusi sa samo jednim katom, tzv. *single-decker buses*, a neki autobusi nisu čak ni tradicionalno crvene boje.

POZNATE LONDONSKE ULICE

Oxford Street je poznata ulica u Londonu. Možemo reći da je i najpoznatija. U njoj ima mnogo dućana s odjećom pa se može obaviti obilan *shopping*.

Ali ipak, postoji i nešto važnija, isto tako poznata ulica u Londonu - Piccadilly Circus. Piccadilly Circus je važno raskršće u londonskom West Endu. Ako biste potražili slike o Londonu, sigurno bi prva slika bila slika tog raskršća; onda će slijediti Big Ben, London Eye...

Old Bond Street. Iako nije jako prometna, ta je ulica ispunjena mnogim skupim dućanima (Dolce Gabbana, Versace, Chanel...) i mnogim draguljarnicama.

Regent Street je ulica o kojoj ne mogu baš puno reći, ali u njoj se nalazi meni najdraža londonska trgovina - trgovina igračkaka *Hamleys*. U toj ćete trgovini naći pet katova ispunjenih raznim igračkama i stvarima za školu. Sve je tako šareno, predivno raspoređeno... kao neki bajkovit san koji je stvaran! U Regent Streetu naći ćete još mnogo drugih dućana kao i u Oxford Streetu, ali meni je draža Regent Street, a sigurna sam da bi bila i vama.

Evo, našoj je pustolovini došao kraj i nadam se da sam vam bar malo približila uzbudljivi London koji svakoga može zainteresirati.

Fotografije i tekst: Lea Blažur

Helsingborg – druga luka po veličini u Švedskoj

Došla je nedjelja pa sam zajedno s mamom i sestrama Glorijom i Jelenom krenula u zračnu luku u Veliku Goricu. Nakon formalnosti oko ukrcavanja u zrakoplov, provjere carinskih službenika i službe sigurnosti, sjela sam na svoje mjesto.

Tijekom putovanja bila sam jako uzbuđena. Stalno sam gledala kroz prozor kako bih nešto vidjela, ali zbog magle i oblaka nisam vidjela ništa. Sletjele smo u Kopenhagenu – aerodrom je bio impresivan. Dočekale su nas sestrične Kristina i Alexandra. Putovanje smo nastavile vlakom uživajući u prekrasnom krajoliku danskih ravnica. Nakon sat vremena stigle smo u Helsingør, odakle smo svoje putovanje nastavile trajektom „Scandlines“ prema našem konačnom odredištu Helsingborgu u Švedskoj. Putovanje trajektom po Baltičkom moru bilo je vrlo zanimljivo. Baltičko se more prilično razlikuje od našeg Jadranskog; mnogo je tamnije i izaziva strahopoštovanje. U luci u Helsingborgu bilo je mnogo brodova, jedrenjaka i

Moje putovanje u nordijske zemlje

starinskih zgrada. Ima mnogo crkava različitih vjeroispovijesti, ali najviše je protestantskih jer su Šveđani većinom protestanti.

U središtu Helsingborga nalazi se vijećnica ispred koje je spomenik velikom generalu Magnusu Stenbocku. Na brijegu iznad središta stoji stara tvrđava s koje se vidi Danska. Tvrđava je jako stara i visoka. Oko nje su stepenice koje vode do središta. U središtu grada nalaze se same zgrade, a malo dalje su obiteljske kuće. Mnogo je trgovina i frizerskih salona, ali i škola. Zgrade su većinom starinske,

Tradicionalna vjetrenjača švedskog sela

Anja sa sestrom u Helsingborgu

jahti. Plaže Helsingborga su pješčane i velike. Malo podalje od plaže velike su zgrade s velikim staklenim prozorima. Helsingborg je grad od 100.000 stanovnika. Središte Helsingborga podsjetilo me na Zagreb zbog velikih

ali ima i modernih. Osim Helsingborga posjetili smo i Malmö. Malmö je treći grad po veličini u Švedskoj. Uspjela sam vidjeti samo središte grada. Ondje su također samo zgrade, ali i crkva. U velikim gradovima češće se mogu vidje-

ti stranci, doseljenici u Švedsku nego pravi Šveđani. Stanovnici ostavljaju dojam kao da im nije važan izgled, skupa odjeća i materijalno bogatstvo drugih ljudi. Djeluju prilično jednostavno, ali su vrlo srdačni i pristojni. Posjetile smo i okolice Helsingborga. Svako selo ima i svoju malu luku. U nekim su selima kuće jedna pokraj druge, a u nekima svaka ima svoje dvorište. Kuće su malene i građene od drveta, ali i od drugih materijala.

Našem putovanju brzo je došao kraj. Putovanje je bilo zanimljivo i ne previše naporno. Upoznala sam nove krajeve potpuno drukčije od Hrvatske. Posebno me se dojmila veličina helsingborške luke te uredenost i ljepota priobalnih sela. Nakon mjesec dana u Helsingborgu sretno sam se vratila u Hrvatsku.

Fotografije i tekst: Anja Čavar, 7. c

Razgovor s Robertom Anićem – voditeljem *Lina višebojca*

Živim život *sto na sat*

• Otkada ste u Linu?

Od početka. Zapravo nisam od početka. Prvo se nekada zvao *Čokolino* i tada ga je vodio Zvonimir Boban, vjerovali ili ne, jer je on osnivač projekta. Bilo je simpatično kada je on to vodio jer je ipak malo glasan (smijeh). Ali, kako se mi znamo iz jedne druge priče, nakon nekog vremena mi je ponudio posao voditelja koji i danas obavljam.

• Imali smo Vas priliku vidjeti i kao DJ-a. Kako Vam se to činilo?

To sam radio prvi put u životu. Ja jesam u tom poslu, zabavljač sam, radim kao voditelj tako da mi te stvari nisu strane, ali sad sam se prvi put okušao kao DJ. Bilo mi je super i bilo mi je simpatično gledati kako se djeca zabavljaju.

• Sjećate li se kakve zanimljive zgrade s prijašnjih natjecanja?

Naravno. Svega se sjećam. Nekako najviše volim uloge časnih sestara na natjecanjima, one su genijalne. One zasigurno uvijek vode glavnu riječ, jer ih svi slušaju, a što je najbolje od svega - kvalitetno rade. Sjećam se jedne zgrade kada smo došli u Pakoštane. Tamo je bila jedna sestra koja se zvala Aurelija. Ona je bila toliko energična, svi su je voljeli. U jednom trenutku sam rekao: "Sestro Aurelija, siđite dolje." Dao sam joj loptu i rekao da s Bobanom puca penale. I pucala je, čak je i pogodila gol. Ja sam već 23 godine na pozornici, prošao sam Europu uzduž i poprijeko i ne postoje navijači kao što su u Hrvatskoj i bivšoj Jugoslaviji.

• Kako Vam se sviđa cjelokupna atmosfera kod nas?

Ma, fenomenalno! Vjerujem da ćemo se svi još dugo sjećati ovog događaja, a pogotovo vi mladi jer ste imali priliku upoznati neka od najpoznatijih lica hrvatskog sporta, od Gorana Ivaniševića pa sve do Janice Kostelić.

• Čime se inače bavite u životu?

Radijski sam voditelj, pjevač, ekonomist, menadžer. Život živim 100 na sat, apsolutno. Kada nakon napornog dana dođem doma u Rijeku, obučem se i odem u noćni život.

• Je li Vaše školovanje vezano uz animaciju?

Nije, ja sam ekonomist.

• Odakle crpate toliku energiju?

S tim se rodiš, ja to tako objašnjavam. To je ljudski karakter, ovan sam u horoskopu pa sam takav kakav jesam.

• Želite li i dalje surađivati s Linom?

Nadam se da *Lino* želi surađivati sa mnom.

• Imate li u planu još kakav projekt?

Umag ATP, tamo sam glavni za sve – od ždrijeba do turnira.

• Možete li poručiti učenicima II. OŠ nešto za kraj u Vašem stilu?

Neće biti u mome stilu, bit će ozbiljno. U životu učite, ali uvijek radi sebe, nikad radi ocjena ili roditelja. Učite da vam to znanje ostane i da ga znate iskoristiti. A, sada u mom stilu: ako markirate, probajte da to nije matematika. ☺

Intervjuirala: Ljubica – Amalia Selak

Fotografija: S. Hajak

Gosti sportaši

Nakon završnog natjecanja Lino višebojac imali smo prilike upoznati četiri mlada sportaša koji su bili uz djecu za vrijeme natjecanja i bodrili ih u postizanju sportskih uspjeha

Ivan Kelava

Za mlađe sastave NK Dinama počeo je igrati davne 1997. godine, a seniorskoj ekipi pridružio se 2006. Kelava je 5. prosinca 2010. godine postao novi rekorder prve hrvatske nogometne lige. Sa 688 minuta bez primljenog pogotka u HNL-u, oborio je rekord Dragana Stojkića koji na vratima Slaven Belupa u sezoni 1999./2000. nije primio pogodak 684 minute. Osim tog rekorda, mladi vratar je na prvenstvenoj utakmici s Hrvatskim dragovoljcem srušio 35 godina star rekord Željka Stinčića po broju minuta bez pogotka na vratima Dinama (u natjecateljskim utakmicama). Nakon finala *Lina* Kelava nam je ispričao još neke zanimljivosti o sebi:

„Ja nisam prvi put u Linu, ali baš mi je drago što ste nas pozvali. Prvo mene, a onda i sve ostale (smijeh). Ovo je super manifestacija. Od devete godine treniram nogomet, a godinu dana sam paralelno trenirao hrvanje. U školi sam se zabavljao i uz rukomet, ali na prvom mjestu mi je uvijek bio nogomet. Počeo sam ga igrati iz rekreacije. Kad hoćeš igrati sa starijim dečkima, možeš samo na gol. Meni se to sviđjelo i tako je krenulo. Jest da se mama žalila jer je imala puno veša za pranje. Do sad još nisam imao nekih većih ozljeda. Završio sam I. tehničku školu Tesla, smjer informatike i računalstva.“

Marijo Možnik

Dvadesettrogodišnji Zagrepčanin gimnastikom se počeo baviti sa samo šest godina u klubu ZTD Hrvatski sokol u kojemu trenira i danas. Ukupni je pobjednik Svjetskog kupa na preči 2010. godine, prvi je i jedini hrvatski gimnastičar po kojem se od lani u cijelom svijetu službeno zove jedna gimnastička vježba. Možnik je jedan od tri najviša gimnastičara na svijetu. Zbog svojih proporcija, a visok je 183 centimetra i težak 80 kilograma, prestao je s višebojem i posvetio se preči. Tako je izbjegao ozljede. Sudjelovao je u *Linu* pa nam je nakon natjecanja rekao još neke stvari o sebi:

Ana Jambrović i Ivan Kelava bodre učenike

Gimnastičar Marijo Možnik

„Osvajanje svjetskog kupa 2010. godine moj je najveći dosadašnji uspjeh. Imam peto mjesto u Europi. Gimnastiku sam počeo trenirati kada sam krenuo u osnovnu školu. Završio sam Kineziološki fakultet, inače me zanimaju svi ostali sportovi. Ovim sam se sportom počeo baviti zbog viška energije. Po meni se zove jedan element u gimnastici. Novi elementi se inače u gimnastici priznaju ako ih gimnastičar prijavi i izvede na svjetskom prvenstvu. Sudačka komisija odlučuje koliko vrijednost ima

element i onda mu daju ime (prema imenu gimnastičara) ako je dovoljno originalan. Imao sam ozljeda, ali nikad većih. Najduže tri mjeseca nisam bio na treningu za što su najčešće bila kriva ramena i leđa.“

Ana Jambrović

Mlada koprivnička kuglačica *Podravke* Ana Jambrović osvojila je čak četiri medalje na juniorskom Svjetskom prvenstvu održanom u Sarajevu. Nakon *Lina* saznali smo o njoj još ponešto:

„Prvi put sam na natjecanju *Lino višebojac* i sretna sam što sam sudjelovala. Najveći dosadašnji sportski i životni uspjeh mi je zlato na juniorskom svjetskom prvenstvu u Sarajevu 2011. godine. Kuglam pet godina, ali prije sam tri godine trenirala rukomet. Idem u drugi razred srednje škole, smjer prehrambeni tehničar.“

Ivan Lončarić

Dvadesetdvogodišnji hrvač Podravke bio je juniorski prvak Hrvatske do 55 kilograma grčko-rimskim načinom. Od 2011. nastupa u seniorskoj reprezentaciji Hrvatske i dalje postiže odlične rezultate. Do kraja godine planira odraditi još nekoliko klupskih mečeva i osnovne reprezentativne pripreme, a nada se i odlasku na Olimpijske igre 2012. godine u Londonu. I Ivan je bio jedan od gostiju *Lina* s kojim smo imali prilike porazgovarati:

„Najveći sportski uspjeh trenutačno mi je treće mjesto na prvenstvu Mediterana. Od prvog do sedmog razreda trenirao sam nogomet i onda sam naglo stao i pronašao se u hrva-

Hrvač Ivan Lončarić

nju. Počeo sam trenirati jer sam imao višak energije. 2009. ozlijedio sam koljeno i s tim sam imao godinu dana problema jer sam stalno odugovlačio s liječenjem. Tada sam otišao na oporavak koji je trajao godinu dana. Završio sam ugostiteljsku školu, ali je nikad nisam volio. Volim se baviti sportom i zato sam izvanredno upisao Kineziološki fakultet.“

Marija Vdović

Fotografije: Robert Valai, Arhiv Sportskih novosti

Projekt II. OŠ Vrbovec

Zajedno kroz povijest vrbovečkoga kraja

polugodišta i predstavljeni povodom Dana škole. U projekt se uključila razredna i predmetna nastava matične škole i područnih škola. Razredna nastava i područne škole uključile su se u projekt prikupljanjem i istraživanjem jezične građe, starih fotografija, odjeće i obuće te starih predmeta tipičnih za prošlost vrbovečkog kraja. Organizirane su radionice i izložbe u kojima se pokazalo bogatstvo tradicije, upoznavalo rad i način života te povezanost prirode i života ljudi u prošlosti.

Etnološka izložba

Učenici su na jedan dan imali prilike zaviriti u etnokutak i upoznati predmete kojima su se nekada služili naši stari u svakodnevnom životu. Etnokutak je oblikovan poput starinske kuće. U jednom je dijelu bio postavljen veliki krevet koji su resili bogato izvezeni jastuci od perja. Bila je tu i škrinja u kojoj se nekada čuvala odjeća, stol sa štokrlima (drvenim stolcima bez naslona) te posudama za jelo iz kakvih se nekada jelo.

U kutu su bile rifljača, stepka za izradu maslaca, drveno korito, valjci za krečenje zidova. Učenici su oduševljeno promatrali predmete i sa zanimanjem pitali koja je bila njihova svrha u svakidašnjem životu. Svoje posebno mjesto u kutku je našao stakleni tanjur za kolače iz 1918. godine koji je za tu priliku pokazala učiteljica Vlasta Došlinec kao dio svoga obiteljskoga blaga.

U prikupljanju izložaka, njihovu postavljanju i očuvanju od zaborava pomogle su učiteljice Zrinka Bažant, Željka Kramarić, Nada Jembri, Renata Pavlović i Josipa Vondrak.

O vrijednosti starinskih predmeta učenicima su govorile učiteljice Darija Farkaš, Željka Octenjak i Marina Habazin, koje su za tu prigodu bile odjevene u narodnu nošnju.

U II. osnovnoj školi Vrbovec u petak 25. ožujka bilo je svečano, ali i radno. Učenici, učitelji i roditelji zajednički su predstavili javnosti bogatstvo običaja, kulture te povijesnog i gospodarskog značenja vrbovečkoga kraja. Ideja o temi projekta nastala je početkom školske godine kada je okvirno dogovoreno da će zadaci i ciljevi biti ostvareni tijekom drugog

Etnoizložba u školskom predvorju

Nošnje Vrbovca i okolice

Poculice vrbovečkog kraja

Nošnja je obično naziv za tradicionalnu i povijesnu odjeću kakvu su nekada nosili naši stari u različitim prilikama.

Učenici su upoznali bogatstvo i raznolikost nošnji na području bivše općine Vrbovec, naučili su zašto su se pletenice ukrašavale crvenim vrpčama, zašto je poculica krasila glavu udanih žena, kakva je razlika između radne i svečane nošnje.

U prikupljanju nošnji pomogle su Ljiljana Stanko (nošnje Vrbovca), Gordana Rajtar (nošnje Gradeca), obitelj Jagatić (replika nošnje okolice Lonjice), a bilo je tu i nošnji iz drugih privatnih zbirki.

Na Dan škole učiteljice Marina Petanjek i Dušica Kutija u svojim su razredima (3.a i b) organizirale radionicu izrade nošnji od papira te ih izložile u školskom predvorju.

3. a i b izradili su nošnje od papira

Kako su se naše bake odijevale i pripremale za školu

Jeste li se ikad zapitali što su vaši bake i djedovi odijevali za školu? U čemu su nosili knjige? Jesu li ih uopće imali? Kakve su bile?

Kaj i kak smo čitali i pisali

Razgovarala sam sa svojom prabakom Dragicom Kirin (75 godina).

U školu je išla prije gotovo 70 godina i nosila je odjeću koju joj je majka kod kuće krojila i šila. Djevojčice su u njeno doba uglavnom nosile haljine ili suknje s *granerčićima* * i *faldicama*** , a dječaci hlače. Uglavnom se sve izrađivalo od vune i domaćeg platna. Od obuće zimi su nosili gumene čizme, a ljeti su hodali bosu. Od školskog pribora prabaka je imala drvenu pernicu i u njoj olovku. Umjesto bilježnice imala je pločicu za koju su bili privezani kamenčić i komadić spužve. Imala je ruksak šivan od domaćeg platna. Knjige su joj bile čitanka i računica i nisu bile u boji.

Moja baka Milka Kirin (56 godina) išla je u školu prije gotovo 50 godina. I ona je u školu nosila uglavnom suknje. Djevojčice su u njeno vrijeme, negdje do 4.r. nosile haljine i suknje, a kasnije sve više hlače. Odjeća je također bila krojena i šivana kod kuće jer su samo najbogatiji mogli kupovati odjeću. Također su nosili gumene čizme, ali i cipelice, kasnije i japanke. Ni bakine knjige nisu bile u boji, ali imala je bilježnice i pernicu sa zatvaračem iskrojenu kod kuće. Stvari je nosila u ruksaku od platna.

Danas je sve drukčije. Drukčije se odijevamo, djevojčice uglavnom nose hlače, odjeća je praktičnija, udobnija i jeftinija. Mnogo je više knjiga i drugog školskog pribora koji si svi mogu priuštiti. Ljudi su se nekad trebali više truditi za ono što je nama danas sasvim uobičajeno i lako dostupno. Djeca su više znala cijeniti ono što imaju i nisu bila previše zahtjevna.

*volančići

**nabori

Nolla Octenjak

Stare hiže z Poljane

Učiteljice iz Poljane (Ana Kitner i Gordana Rajtar) uključile su učenike u skupljanje riječi za zavičajni rječnik, no razgovarale su i o tome kako bi još mogle uključiti svoje učenike, a da tema bude nešto zanimljivo i karakteristično baš za Poljanu.

Dolaskom na Poljanu može se primijetiti da ondje ima još mnogo starih drvenih kuća koje u ostalim selima oko Vrbovca postoje tek ponegdje. Odluka je pala - istraživat ćemo o drvenim kućama. Učenici su dobili zadatak da s roditeljima popričaju o tome kako su te kuće građene (materijali i načini gradnje) te da potraže stare fotografije kuća. Kad su učenici prikupili podatke,

Stare hiže u tehnici monotipije

Fotografije starih hiža

napravili smo radionicu u kojoj smo razmjenjivali zanimljive informacije do kojih su učenici došli vlastitim istraživanjem. Saznali smo da u nekima od tih kuća i danas žive ljudi, uglavnom starije dobi, no kuće su još u dobrom i održavanom stanju. Kako nismo uspjeli prikupiti mnogo fotografija, krenuli smo u akciju, organizirali smo izvanučioničnu nastavu u kojoj smo prošetali Poljanom i fotografirali sve stare kuće koje smo vidjeli, a usput smo od mještana prikupili još pokoju zanimljivu informaciju, na čemu im i ovim putem zahvaljujemo. Po povratku u školu pregledali smo snimljeno i odabrali najzanimljivije kuće za daljnji rad. Odlučile smo uključiti i predmet likovnu kulturu te na još jedan zanimljiv način prikazati tu znamenitost Poljane. Radili smo u tehnici monotipije pomoću folije, gdje su učenici tehnikom tempere otiskivali zadanu kućicu. Zajedno s učenicima prezentirali smo rad i kraćom literarnom pričom. Uglavnom, bilo je zanimljivo.

Gordana Rajtar

Znamenitosti vrbovečkog kraja

Budući da središte Vrbovca i njegove znamenitosti svi dobro poznamo, pažnja nam je usmjerena na bližu okolicu. Radionica koju su vodile Jelena Magoš Kuten, prof. engleskog jezika i povijesti umjetnosti, te Marina Habazin, vjeroučiteljica, provedena je potkraj nastavne godine. Učenici koji su sudjelovali u projektu i njihovi nastavnici obišli su povijesno-kulturne znamenitosti vrbovečkoga kraja. Uz njihovo

stručno vodstvo obišli smo crkvu sv. Lovre u Lovrečkoj Varoši u kojoj se nalazi barokna propovjedaonica u obliku „Jonine ribe” (svega ih je nekoliko u Europi) i čuli priču o „suzama” svetog Lovre koji je zaštitnik komičara, mesara, kuhara, knjižničara, kožara, studenata.

Zatim smo se spustili do dvorca Lovrečina sagrađenog u 16. stoljeću koji je u prošlosti bio jedna u nizu vodenih utvrda za obranu od Turaka, tzv. *wasserburg*. Dvorac je često mijenjao vlasnike, a nama je bio zanimljiv francuski markiz Eugen de Piennes o čijem smo životu i utjecaju na naš

kraj mnogo naučili iz prezentacije Sanje Prijatelj, ravnateljice Pučkog otvorenog učilišta koja je istražila detalje iz života E. de Piennesa povodom obilježavanja 100. obljetnice njegove smrti.

Sljedeće što smo obišli bila je crkva Marije Lauretanske u Pogančecu, koja se obnavlja. Naučili smo da je vrijedna u arhitektonskom smislu – u crkvi se nalaze četiri stupa koji nose kupolu nad brodom iz vremena kasnog baroka (baroknog klasicizma) ili tzv. „bijelog baroka”.

Jelena Magoš Kuten s učenicima u Lovrečina gradu

Barokna propovjedaonica u obliku „Jonine ribe” u crkvi sv. Lovre u Lovrečkoj Varoši

Plesna radionica

Moja velika strast od malih nogu je tradicijski ples. Od svoje desete godine plešem u folkloru, a sa 14 sam počela uvježbavati folklorne nižih razreda osnovne škole. Kad je voditeljica projekta, naša knjižničarka, dala prijedlog da se u projekt uključi i plesna radionica, rado sam se odazvala. Volim djeci prenositi informacije o tome kako su se igrali i plesali njihovi djedovi i bake, a u nekoliko navrata vidjela sam da mnogo djece voli slušati o tome. U ostvarivanju projekta mnogo mi je pomogao i DVD materijal posuđen od Pučkog otvorenog učilišta Vrbovec koji govori o tradiciji vrbovečkog kraja, kako o plesovima tako i o narodnoj nošnji, od nastanka do rozanja. Nakon prezentacije pokazali smo plesne korake našeg kraja bogatog tradicijom.

Gordana Rajtar

Crkva Marije Lauretanske u Pogančecu pod zaštitom Regionalnog konzervatorskog zavoda u Zagrebu

Svoj smo obilazak završili na gradskom groblju gdje se nalazi crkva sv. Tri kralja i mauzolej obitelji de Piennes. Mauzolej je projektirao arhitekt Hugo Ehrlich, a građen je od crnog švedskog granita. Na ulazu se ističu dva dorska stupa, a unutrašnjost krase kupola obložena zlatnim listićima koji simboliziraju sunce. Po završetku obilaska zaključili smo da naši učenici ne mogu završiti osnovnu školu, a da prije toga ne obidu znamenitosti koje se nalaze u našoj neposrednoj blizini. Stoga je program obilaska uvršten u terensku nastavu učenika šestih razreda.

Prikupljanje i analiza riječi vrbovečkih govora

Radionicu i prezentaciju pod nazivom *Domaća reč navek živi* organizirala je Vesna Švarc, prof. hrvatskoga jezika. Učenici 5.a, 5.b i 5.c te 6.a i 6.b dobili su zadatak da se prisjete, razgovaraju s obiteljima i susjedima pa zapišu riječi kojima se u vrbovečkom kraju imenuju predmeti, životinje, odjeća, osjećaji, članovi obitelji, prirodne pojave i slično te navedu što znače u književnom jeziku. Riječi koje su prikupili učenici su čitali pred ostalima, uspoređivali oblike riječi iz Brčevca, Lonjice, Vrbovca, Luke, Poljanskog Luga. Uočavali su različitosti i sličnosti u glasovima, oblicima i naglascima.

Učenici 8.b s učiteljicom Ž. Hasnaš izradili su rječnik

Slike prošlosti

Učenike naše škole zamolili smo da zajedno s roditeljima pregledaju obiteljske albume i „čarobne stare kutije“ u kojima se čuvaju fotografije koje prikazuju prošlost Vrbovca i okolice. Na poseban papir trebali su ispisati podatke o fotografiji: godinu kad je nastala fotografija, tko je na fotografiji i koji događaj prikazuje. Fotografije su skenirane u našoj školi, a uvećane i izrađene u studiju *Videomix* kako bi mogle biti izložene u predvorju škole u vrijeme prezentacije projekta.

Najstarija fotografija iz 1914. godine prikazuje Agnezu Ledinski. Zanimljive su fotografije koje nam govore kako su se odijevali naši stari, vidjeli smo da su učenici išli bosu u ljetnim mjesecima. Čest motiv uz portrete bili su stalci za cvijeće (naši stari rekli bi „blumentisch“), podsjetili smo se kako su vrbovečki pekari razvozili kruh po selima, kako su izgledale naše ulice, kako se mijenjalo središte Vrbovca ... Vidjeli smo kako se ručno brao kukuruz, motikama obrađivala zemlja, kako se vršilo žito na *drešu* i kako su izgledale stare krušne peći. Svadbena su se veselja održavala u kućama mladenaca, posuđe u kojem se jelo posluživalo prikupljalo se od susjeda, a zanimljive su i svadbene fotografije na kojima su bili prikazani svi svatovi. Jedna od fotografija prikazuje staru lipu čije su šuplje deblo Vrbovčani ispunili betonom misleći da će je tako dulje sačuvati.

Originalne su fotografije vraćene vlasnicima, a „nove-stare“ fotografije s izložbe čuvaju se u albumu u školskoj knjižnici. Ako netko od čitatelja pronade još nešto u svome starom albumu, rado ćemo i te fotografije uvrstiti u naš album koji ćemo čuvati kao uspomene na stari Vrbovec i Vrbovčane.

Najmarljiviji sakupljači – 16 učenika – na Dan škole natjecalo se u kvizu „Koliko poznajem blago zavičajnog govora vrbovečkog kraja“, a pobjednica je bila Lorena Čvetek iz 5.b.

Članovi Literarne družine potaknuti prikupljenim jezičnim blagom pisali su na zavičajnom govoru.

U suradnji s Marinom Kondres, prof. njemačkoga jezika i učenicima koji uče njemački jezik prikazani su i germanizmi u vrbovečkim govorima. Pronalaženje i analizu germanizama izveli su učenici sedmih razreda koji su polaznici izborne nastave njemačkoga jezika (Marta Durbek, Vedrana Jerković, Irena Pavlović, Andreja Vuljanković, Martina Hrgovan, Monika Mumelaš, Iva Tokić i Tamara Pavlek).

Žaklina Hasnaš, prof. hrvatskoga jezika, s učenicima je izradila *Rječnik vrbovečkih zavičajnih govora* i prikazala jezičnu analizu vrbovečkih govora. Rječnik je stvaran od siječnja do ožujka 2011. godine i sadrži 1237 natuknica (zajedno s istoznačnicama/sinonimima). Riječi su zapisivali učenici od 1. do 8. razreda II. osnovne škole Vrbovec, uključujući i područne škole. Kako su ih oni zabilježili, u tom su obliku i uneseni u *Rječnik*. Jezičnu analizu riječi i prezentaciju u projektom danu izveli su učenici 8.b razreda na čelu s polaznicima dodatne nastave hrvatskoga jezika (Valentina Horvatinović, Nirvana Sesvečan, Nera Babić, Maja Kolić, Doris Jezerčić, Anamarija Špekuljak i Matija Erušić). Prikupljanje riječi i računalnu obradu *Rječnika* vodile su učiteljice hrvatskoga jezika Vesna Švarc i Žaklina Hasnaš.

Najmarljiviji sakupljači riječi – 16 učenika prošlogodišnjih 5.a, b i c, 6.a i b s prof. V. Švarc

Kaj smo obedovali

Učenici viših razreda (Dean Simeunčević, Kristina Tirić, Perka Topalović, Nikolina Horvatinović, Maja Kolić i Manuela Jagatić) s učiteljicama biologije i kemije Jelom Bulat, prof. biologije i kemije, Irenom Prašnjak, dipl. sanitarni inspektor, i Monikom Štetić, prof. biologije, uspoređivali su nekadašnju prehranu stanovnika vrbovečkoga kraja s današnjim poimanjem zdrave i uravnotežene prehrane. Istaknuli su prednosti i nedostatke obaju načina prehrane, izradili piramidu prehrane te brojnim plakatima i prezentacijama predstavili nekadašnje običaje i kulturu

Učenik Dean Simeunčević gostima govori o piramidi prehrane

Izložba u učionici br. 8 –
Kaj smo obedovali

ponašanja za stolom u radionici pod nazivom *Kaj smo obedovali*. Podaci su prikupljeni anketom, a prikazano je i staro posuđe te stolnjaci. Uz pomoć roditelja i baka pripremljena i izložba jela vrbovečkoga kraja.

Film *Poznati Vrbovčani*

Filmska grupa s učiteljem likovne kulture prof. Mateom Bajićem, učenici i učiteljica povijesti Nevenka Totić te učiteljica hrvatskoga jezika Alojzija Tvorić ostvarili su zanimljivu suradnju predstavljajući poznatih osoba vrbovečkog kraja čija imena nose vrbovečke ulice u filmu *Poznati Vrbovčani*. Predstavljene su tri povijesne ličnosti našega kraja: spisateljica i novinarka Marija Jurić Zagorka, ban Petar Zrinski i markiz E. de Piennes. Film je snimljen na različitim mjestima, od ulica i trga koji su dobili svoje nazive po ovim ličnostima do njihovih spomenika u Vrbovcu i okolici. Učenici Filmske grupe (Marko Antolković, Dino Popović, Franjo Jaković, Domagoj Radić, Monika Perolić i Domagoj Čvek) zainteresirano su sudjelovali u ostvarivanju projekta.

Geografska i povijesna obilježja Vrbovca

Učenici su s učiteljicom geografije prof. Kristinom Čerkez prema zračnoj snimci Vrbovca koju su dobili u vrbovečkom katastarskom uredu izradili makete važnih objekata (crkve, škole) i potom ih

Makete važnih vrbovečkih objekata

smještali na plan grada. Prikupili su podatke o gospodarskom razvoju Vrbovca te prikazali osnovna obilježja reljefa. Povijesna skupina pripremila je prezentaciju o povijesti vrbovečkog kraja i najvažnijim osobama vrbovečke povijesti. Nakon prezentacije održan je mali kviz znanja, a najuspješniji učenici nagrađeni su knjigama.

Predstavljanje sakralnih objekata

S. K. Knežević i učenica Ana Tirić – predstavljanje sakralnih objekata

Tabernakuli (svetohraništa) – izradili učenici trećih razreda

Učenice nače škole Ana, Mihaela, Marinela i Gabrijela s vjeroučiteljicama su posjetile i fotografirale crkve i kapelice Vrbovca i okolice. Postoji četrnaest sakralnih objekata s lijepim vitrajima, kipovima i drugim umjetničkim djelima.

Učenice su izradile prezentaciju i za Dan škole prikazale bogatstvo našega kraja učiteljima, učenicima i gostima u različitim grupama.

U učionici su stvorile atmosferu molitvenog prostora te pokazale liturgijsko ruho, predmete, knjige i pjesmarice objasnivši kako, kada i gdje se upotrebljavaju. Bili su izloženi i predmeti koje su na vjeronauku izrađivali učenici nižih razreda: svetohraništa i crteži. Na taj su način doprinijele ljepoti i bogatstvu kulturnog i vjerskog sadržaja na proslavi Dana škole.

Gabrijela Jurić i s. Katarina Knežević

Književnici vrbovečke prošlosti

Predstavljanju poznatih osoba – književnika vrbovečkoga kraja priključila se i skupina učenika 6.c i 8.d razreda. Učenici 6.c dobili su zadatak da istraže životopise i rad najznačajnijih književnih pojava u prošlosti Vrbovca, a potom pokušaju napisati kratak monolog u kojem bi se predstavili kao te osobe. Učenici su s učiteljicom hrvatskoga jezika prof. Sandrom Hajak doradili svoje monologe koje su izveli na Dan škole nastojeći se i odjenuti u duhu vremena iz kojeg pojedini književnik dolazi. Učenice 8.d Antonija Rašeta i Jelena Habeš izradile su plakat na kojem su predstavile iste književnike.

Na fotografiji slijeva nadesno: Mia Đurđević kao Krunoslav Kuten, Petra Horvatić kao Petar Zrinski, Laura Jagić kao prof. Josip Velebit, Marija Terebuh kao Marija Jurić Zagorka, Anja Pisačić kao Marta Zdunić, Anja Čavar kao Štefa Iskra Kršnjiavi i Anto Pranjić kao prof. Jure Žgela).

Voditeljica projekta bila je Ljiljana Škrinjar, a pomoć u organizaciji i koordinaciji događanja bila je pedagoginja Snježana Holjevac-Popović. Voditeljica projekta poziva sve koji imaju starih fotografija iz života Vrbovca u prošlosti (radovi, slike iz svakodnevnog života, gradnja kuće...) da pomognu u prikupljanju građe jer se rad na projektu nastavlja. Projekt se nastavlja i obilaskom spomenika umjetnosti u Vrbovcu i okolici koje će kao oblik terenske nastave za šeste razrede i dalje voditi učiteljice Jelena Magoš Kuten i Marina Habazin. Plan je da ovaj projekt ne zamre s jednom školskom godinom, već da preraste u dugotrajan i stalan rad na prikupljanju i vrednovanju podataka vezanih uz povijest Vrbovca i njegove okolice.

Zahvaljujemo svim sudionicima u ovom uspješno ostvarenom projektu. Za njegov uspjeh smatramo važnom činjenicu da su svi sudionici sami odabrali način na koji će se uključiti u projekt i kako će ga predstaviti na Dan škole.

Zahvaljujemo svim učenicima, učiteljima, roditeljima, bakama i djedovima koji su nam pomogli u prikupljanju materijala i ostvarenju projekta.

Zahvaljujemo gospodinu Stjepanu Badaliću koji je svojom kamerom zabilježio događanja za Dan škole te nam zabilježeno prenio na DVD format.

Zahvaljujemo Fotostudiju Videomix koji nam je besplatno izradio skenirane stare fotografije.

Pripremile: Ljiljana Škrinjar i uredništvo *Vrbe*
Fotografije: M. Sesvečan, V. Švarc, A. Pisačić

Nagradni izlet u Zagreb

*Originalnom i maštovitom maskom „cirkuski šatori“ učenici 2.a razreda naše škole osvojili su 1. mjesto na vrbovečkom Malom fašniku. Nagrađeni su besplatnim izletom u Zagreb u sklopu kojeg su posjetili Muzej grada Zagreba, HRT i Botanički vrt. Evo kako je taj izlet doživjela učenica **Lara Šimunec***

Na izletu u Zagrebu bili smo 26. svibnja. Trebali smo krenuti u 8 sati, ali je autobus kasnio čak pola sata. Kad je napokon stigao, sjeli smo i krenuli. Ja sam sjedila s Nikom. Zabavljale smo se slušajući glazbu.

Kad smo stigli u Zagreb, autobus se parkirao ispred zagrebačke katedrale. Ondje smo pojeli doručak i nahranili golubove koji su zahvalno trčkarali naokolo.

Krenuli smo u Muzej grada Zagreba. Vidjeli smo mnoge zanimljive stare predmete koji nas sjećaju na prošlost grad Zagreba. Bilo je mnogo slika, maketa, odjeće, oružja, kipova, sprava za mučenje... Posebno me se dojmio stari bicikl s veelikim kotačem i orgulje.

Nakon muzeja pošli smo na sladoled i učiteljica nam je pokazala fontanu na Trgu bana Josipa Jelačića. Bacali smo novčiće za sreću.

3.a u Botaničkom vrtu

Učenici u radijskom studiju HRT-a

Zatim smo autobusom krenuli prema HRT-u. Ondje smo vidjeli virtualni studio i još neke studije gdje se snimaju različite serije, filmovi, dječje emisije, kvizovi... Bili smo i u arhivi gdje se pohranjuju stare vrpce. Ondje nam je bilo hladno. Bili smo i u radijskom studiju gdje su nas snimili kako pjevamo. Zastrašujuće je bilo u prostoriji gdje sa baš ništa ne čuje, totalna tišina.

Nakon zaista iscrpnog obilaska HRT-a krenuli smo prema Botaničkom vrtu. Ondje smo vidjeli drveće, cvijeće, jezerce s ribicama i žabicama,

kamenjare, mostiće...

Nakon toga smo bili već prilično umorni pa smo krenuli kući. Bilo mi je jako lijepo i zanimljivo. Voljela bih opet posjetiti ta mjesta.

Logopedski rad s djecom

Najbolji rezultati ostvaruju se u suradnji s roditeljima

*Od ove školske godine u našoj se školi našlo dosta novih lica. Među njima je i jedno koje bi s nama trebalo ostati dulji period - **Dunja Klarić Starčević** – nova logopedinja čiji osmijeh ne može proći nezapaženo na našim hodnicima.*

O tome kako i što radi u našoj školi ispričala nam je sljedeće:

„Logopedija se bavi prevencijom, dijagnostikom i tretmanom poremećaja govora, jezika, čitanja, pisanja i svih oblika komunikacije. Kako je govor u školi osnovno sredstvo za socijalizaciju djece i prenošenje znanja, takve su smetnje u govornoj komunikaciji ozbiljna prepreka za postizanje dobrih rezultata. Ako su teškoće jače izražene i smetaju djetetu pri usvajanju nastavnog plana i programa, logoped će dijete uključiti u terapiju. Cilj logopedskog rada je pomoći djeci da što bolje savladaju nastavno gradivo. U logopedskom je radu jako važna suradnja s učiteljima koji prvi uočavaju prisutne teškoće te na njih upozna-

ravaju stručni tim škole. Najbolji rezultati terapije vidljivi su kada se ostvaruje suradnja roditelja i škole.

Svake srijede vodim i radionicu namijenjenu učenicima petih razreda pod nazivom „Naučimo učiti“. Cilj je radionice pomoći učenicima da uspješnije svladaju povećani obujam gradiva te da nauče služiti se tehnikama učenja. S dobrim rezultatima djece značajno će porasti i njihovo samopouzdanje. Radimo na samopouzdanju, koncentraciji, pozornosti, organiziranju i planiranju učenja. Plan je razviti motivaciju i želju za učenjem i boljim rezultatima.“

drugi, platili su ulaznicu, a put je bio besplatan. Posjet Cinestaru organiziran je 14. ožujka, a učenici su gledali film „Guliverova putovanja“ u 3D tehnici.

Ana Jagatić, 8.d

Riječ razrednica

Kako 8.d kao kolektiv drži do sebe i svoga ugleda, oni su od samoga početka vrlo ozbiljno shvatili natjecanje za najbolji razred. Većina je učenika mislila da mogu dobiti tu titulu jer se već otprije zna da se u tom razredu dobro radi. Svojski su se trudili da ne dobiju ocjenu manju od četiri, a kad bi se to i dogodilo, onda su brzo detektirali „krivca“ i pozivali ga na red. Moj udio kao razrednice u cijeloj toj priči bio je prilično neznatan, ali sam na kraju ipak bila iznimno ponosna što su baš oni, moj razred, proglašeni najboljima. Odlazak u kino u Zagreb bio je zaslužena nagrada. Istina, mogli smo odabrati i bolji film od „Gulliverovih putovanja“, ali bitno je da smo se zajedno dobro proveli.

Žaklina Hasnaš

7.a je od početka ozbiljno „zagrizao“ u natjecanju. Bili su oduševljeni idejom, koja je, zapravo, i proizašla iz toga što sam ja, kao razrednica, bila vrlo ponosna na svoj razred i njihovo nadasve pristojno ponašanje u školskoj blagovaonici pa sam predložila Učiteljskom vijeću da se uvede neki oblik praćenja ponašanja učenika za vrijeme velikog odmora i najbolje prikladno nagradi. Krenuli su uvjereni da su najbolji i da će bez muke potvrditi taj status. Međutim, nije bilo baš tako lako, a na kraju ni nismo bili najbolji. Ipak, entuzijizam i trud bio je nagrađen drugim mjestom pa je zajednički odlazak u kino bio prava proslava.

Jelena Magoš Kuten

Nagrada za učenike

Najbolji u prošloj školskoj godini

Pokušaj popravljivanja discipline na nastavi

Početkom drugog polugodišta 2010./2011. školske godine svi viši razredi II. osnovne škole Vrbovec uključeni su u natjecanje za najbolji razred po disciplini. Nastavnici su ocjenjivali svaki sat proveden u pojedinom razredu ocjenama o 1 do 5. Prvi krug natjecanja trajao je od 10. siječnja do 28. veljače 2011. Nagrada je na početku određena (besplatan odlazak u kino u Zagreb) i učenici su upoznati što će dobiti ako budu najbolji ili drugi u natjecanju. Kad su izračunate srednje ocjene razreda, pobjednici su bili 7.d i 6.a. Tako su učenici 7.d dobili besplatan izlet, a učenici 6.a, koji je bio

Kada nam je razrednica rekla za međurazredno natjecanje u ponašanju i trudu na satu, isprva smo mi, 7.a (tadašnji 6.a), bili oduševljeni tom idejom da postanemo jedni od boljih razreda u školi. No uskoro nas je počela mučiti jedna neizbježna misao: da to nije moguće jer i mi imamo nekih svojih mana. Ponekad se dogodi da u trenu zaboravimo sve što su nam nastavnici pričali i učili nas, pogotovo kad nas ostave nakratko same; tada nastane prava zbrka! Mnogi su mislili da ćemo biti pri dnu ljestvice zbog toga, ali smo se i dalje trudili. Bili smo motivirani time što ćemo dokazati da i mi možemo biti dobar razred. Kada smo saznali za glavnu nagradu, besplatan odlazak u kino Cinestar, svi smo se trudili da pobijedimo. Savjetovali smo jedni druge prije svakog sata za što bolje ocjene. Bilo je puno odličnih ocjena, ali ne uvijek. Popravili smo se gotovo u svemu što nam je išlo loše. Oni najgori učenici su se izmijenili, postali bolji. Ipak nam je za dlaku izmaklo prvo mjesto: bili smo drugi. Razrednica je bila ponosna jer smo pokazali da možemo bolje. Svejedno smo i mi išli u kino te se sjajno proveli!

Petra Frigo, 7.a

Terenska nastava trećih razreda (16. – 19. svibnja 2011.)

Moj doživljaj škole u prirodi

Došao je dan mog odlaska u školu u prirodi, u Selce. Iz Vrbovca smo krenuli u ranim jutarnjim satima.

Prvo smo posjetili gradski muzej i tvrđavu Nehaj u Senju. Tvrđava je kockastog oblika i orijentirana je prema stranama svijeta. Visoka je 18, a široka 23 metra. U nju se ulazi preko drvenog mosta kroz uska dvostruka vrata. U zidinama se nalazi oko stotinu puškarnica i 11 velikih topovskih otvora. Za mene je to bio jedan od posjeta koji ću dugo pamtit.

U poslijepodnevnim satima došli smo u Selce i smjestili se u odmaralište „Karlovac“. U večernjim satima imali smo ples u pidžamama. Sutradan smo posjetili akvarij u Crikvenici gdje obitava preko stotinu vrsta riba iz Jadrana te pedesetak primjeraka tropskih riba. Ostatak smo dana proveli u plesanju.

Treći dan smo se vozili brodom prema otoku Krku do gradića Vrbnika. To je područje plodne zemlje na otoku. Ondje se bave proizvodnjom grožđa. U Vrbničkom polju zastupljena je

Putovanje brodom u Vrbnik

Učenici ulaze u senjsku kulu Nehaj

autohtona sorta žlahtina od koje se dobiva vino.

Četvrti je dan bio posljednji, dan povratka. Na putu kući posjetili smo Nacionalni park Risnjak koji se nalazi u Gorskom kotaru. To je najšumovitije područje zapadne Hrvatske. Prošetali smo šumom u kojoj sam uživala. Vratila sam se s puta koji je u meni ostavio lijepe uspomene.

Anamarija Petanjek, 4.b
Fotografije: Josipa Vondrak

Terenska nastava petih razreda

Putovanje u vrijeme neandertalaca

Najsuvremeniji muzej u Hrvatskoj posjetili su svi peti razredi II. osnovne škole Vrbovec 30. rujna 2011. godine. Dan ranije muzej su posjetili i šesti razredi.

Kada su učenici stigli u Muzej krapinskog neandertalca, prvo su pogledali zanimljiv film o tome kako su krapinski neandertalci prije živjeli, hranili se i na taj način preživljavali i selili se kada im uvjeti za život više nisu bili povoljni. Potom su u grupama krenuli razgledavati muzej.

Bilo je vrlo zanimljivih sadržaja: stotine vrsta zubi prikazanih na ekranu, kratak film o velikom prasku i nastanku naše galaksije. Vodič je uz to pomno objasnio kako se razvijao biljni i životinjski svijet, kako su se tada životinje mogle hraniti. Učenici koji su htjeli mogli su podići kamen, tj. meteor, koji je bio jako težak. Učenici su mogli vidjeti dosta dobro izrađene modele dinosaura te modele prvih ljudi. Svi su bili znatiželjni i morali su ih dodirnuti. Lutke neandertalaca koje su se pojavljivale u filmu također su sve zainteresirale. Divili su se tome kako je na tim vjerno prikazanim lutkama umjetnica morala raditi

11 godina. Nešto dalje učenici su mogli vidjeti čovjeka u ležećem položaju i dotaknuti mjesta na njegovom tijelu gdje je pisalo koje su bolesti i tegobe najčešće mučile pračovjeka, kako i zašto su one nastajale. Svi su učenici uživali prolazeći po dijelu poda koji je izgledao i pucketao kao led. Kada god

je neki učenik prošao, čuo se uvjerljiv zvuk pucketanja leda. Nakon učenja i promatranja stvari u muzeju, učenici su mogli kupiti jako lijepe, ručno izrađene suvenire, a nekima se svidjelo slikati kao astronauti ili praljudi. Slikama su bili oduševljeni svi učenici, pa i njihove učiteljice. Potom su učenici krenuli u šetnju šumom do nalazišta krapinskog pračovjeka.

Na kraju su svi zaslužili odmor, zato su neki dječaci uživali igrajući nogomet, a neke djevojčice igrajući odbojku. Ostali su učenici jeli sladoled ili jednostavno šetali parkom. Dan je bio lijep i sunčan, no učenicima nije bilo toliko važno kakvo je vrijeme – svima je toga dana bio cilj da se dobro zabave te ponešto i nauče.

Lea Blažur
Foto: S. Hajak

5.a s ravnateljicom E. Opertom i učiteljicom Hasnaš

Ekološka akcija u školi

Čuvajmo svoj planet za ljepši svijet

Ekološka skupina II. osnovne škole Vrbovec s učiteljicama Monikom Štetić i Irenom Prašnjak povodom Dana planeta Zemlje organizirala je u školi prikupljanje električnog i elektroničkog (EE) otpada te poučila učenike o važnosti razvrstavanja i skupljanja te vrste otpada

Na satu prirode učiteljica nam je zadala zadatak da za zadaću napravimo plakat ili prezentaciju. Sedmi i osmi razredi radili su prezentacije i plakate iz kemije ili fizike. Teme prezentacija i plakata bile su: *Električni i elektronički otpad, Teški metali, Zašto reciklirati i Otpad nije smeće.*

Dan planeta Zemlje obilježili smo 18. travnja 2011. iako je on zapravo 22. travnja. Organizirali smo skupljanje EE otpada po ulicama. Učenici su dijelili letke svojim susjedima, obavijestili su ukućane o akciji te lijepili plakate po svojim ulicama kako bi se cijelo mjesto uključilo u projekt. Skupljanje otpada dogovoreno je s gospodinom Harmundom iz poduzeća Spectra Media d. o. o.

Akcija je započela u 8 sati ispred naše škole. Dan planeta Zemlje u školi smo obilježili i drugim aktivnostima. Učenici svih razreda sudjelovali su u ekokvizu. Prije ekokviza nastavnica Irena Prašnjak održala je mali uvod o EE otpadu, njegovom čuvanju i skupljanju. Učenice 7.b. razreda održale su prezentaciju o teškim metalima u EE otpadu. Zatim su se učenici podijelili u grupe i sudjelovali u ekokvizu. Bilo je vrlo dinamično i napeto. Prezentacije i kviz održani su čak četiri puta: prvi put za niže razrede, zatim za 5. i 6., potom za 7. i 8. te opet za drugu smjenu nižih razreda. Ostatak dana u predvorju su se prikazivale prezentacije učenika, a plakati su bili izvješeni na panoima. Nakon cijelog dana, skupljači EE otpada vratili su se u školu po naknadno dovezeni otpad.

Bilo je zanimljivo i poučno. Čuvajmo svoju Zemlju, potrebna nam je!

Učenici nižih razreda na prezentaciji o EE otpadu

Električni i elektronički otpad (EE otpad) otpadna je električna i elektronička oprema koja uključuje sklopove i sastavne dijelove nastale u gospodarstvu (industriji, obrtu i slično) te EE otpad iz kućanstva, odnosno otpadna električna i elektronička oprema nastala u kućanstvima ili u proizvodnim i uslužnim djelatnostima.

EE otpad pripada opasnom otpadu koji trebamo odvajati od komunalnog i ostalih vrsta otpada. Ekološko zbrinjavanje zastarjelih električnih i elektroničkih uređaja iz svoga doma, ureda ili radionice možete ostvariti pozivom na besplatni broj: 0800 444 110 ili prijavom na internetskoj stranici: www.eeotpad.com

Priroda će vam biti zahvalna!

Ovlaštenici koncesije Ministarstva zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva za skupljanje i obradu EE otpada su poduzeća FLORA VTC d. o. o. i SPECTRA MEDIA d. o. o.

Jeste li znali...

- da se elektronički otpad može ponovno iskoristiti?
- da elektronički otpad sadrži teške metale i opasne tvari?
- da se u Hrvatskoj godišnje sakupi 40.000 zastarjelih uređaja?
- da se godišnje sakupe 4 tone mobilnih uređaja?
- da su medalje pobjednika sa zimskih olimpijskih igara rađene od tragova plemenitih metala dobivenih iz elektroničkog otpada?

Andreja Beclin, Valentina Behin, Anita Jerković i Ivana Rajić, 7. d

Foto: M. Sesvečan

Ilustracija: L. Pavković

Ekološko kazalište

Gdje je nestala zima

Predstava *Gdje je nestala zima* topla je ekološka bajka koja govori o tome kako djeca, biljke i životinje zajedno pokušavaju otkriti što se to zbiva s našom prirodom, planetom – zašto se klima promijenila, tko je za to kriv i mogu li oni ikako pomoći da se sve vrati na staro i da svi zajedno žive u miru i ljubavi, u čistom i zdravom okružju.

Kroz igru, pjesmu, ples i smijeh, ali i mnogo uložene truda i slobodnog vremena, uspjeli smo ostvariti svoj cilj – razveseliti publiku i izmamiti osmijehe na lica, ali i potaknuti na razmišljanje. Čast mi je i zadovoljstvo predstaviti mališane koji su s puno ljubavi i entuzijazma pristupili realizaciji ovog našeg projekta.

Dakle, hvala - Maji, Miji, Oliveru, Hani, Izabeli, Bruni, Dori, Mislavu, Emi i Lari.

Voditeljica dramske skupine Renata Pavlović

Učiteljica Renata Pavlović s izvođačima

Prizori iz predstave

Lutkice od otpadnih materijala

Dramsko-lutkarska grupa u PŠ Poljanski Lug osnovana je početkom ove školske godine. Grupa se sastoji od 10 učenika koji polaze 1., 2. i 4. razred, a njihova je voditeljica učiteljica razredne nastave Biljana Bagarić. Cilj rada ove grupe je naučiti osnove lutkarske animacije i izrade lutaka, stvarati kratke lutkarske igre i izvoditi ih pomoću lutaka koje su učenici sami napravili. U sklopu rada grupe započeli su provedbu projekta izrade lutaka od otpadnih materijala. Za izradu lutaka koriste plastične i papirne vrećice, plastične čaše, rollice od WC papira ili aluminijske folije. Grupa ima u planu izrađivati lutke i od plastičnih tanjura, plastičnih žličica, bočica od šampona i gela za tuširanje. Potrebna je samo zanimljiva ideja i malo truda, a rezultat su maštovite i neobične lutke, ali i povećanje ekološke osviještenosti učenika.

Fotografije i tekst: učiteljica Biljana Bagarić

Druženje s pčelarima

Te male pčele zaista su čudesne

zdravom načinu prehrane. Učenici Srednje škole Vrbovec, buđuci kuhari, sa svojim stručnim učiteljem Zdravkom Benedikom ispekli su medenjake i dijelili ih učenicima. Radionice su održane i u I. osnovnoj školi Vrbovec te u OŠ Dubrava.

Što smo naučili o pčelama?

Emin doživljaj radionice i susreta s pčelarima

Na satu o pčelama mnogo sam naučila i bilo mi je zanimljivo i lijepo jer smo dobili medenjake, med i reklamne kape. Imala sam mnogo pitanja premda znam puno o pčelama.

Postoje tri vrste pčela: pčele radilice, trutovi i matice. Mnogi misle da su bumbari „muške“ pčele, no bumbari uopće nisu pčele.

Jesu li trutovi beskorisni kao što mnogi kažu?

Ne, nikako. Da nema trutova, pčele se ne bi mogle razmnožavati, odnosno, ne bi imale nasljednike.

Možda ste čuli da pčele rađa matice, tj. polaže jajašca, a pčele radilice ih spremaju u saće. Saće je napravljeno od pčelinjeg voska, slično plastelinu koji se na hladnoći stvrdne, a pčele ga oblikuju u šesterokute. U svaki taj šesterokut pčela radilica stavlja jedno jajašce, a druga pčela pčelinjim voskom tada zatvori šesterokut.

Kako nastaje med?

Pčele moraju letjeti s cvijeta na cvijet i skupljati nektar koji odnose u košnicu gdje prave med. Prilikom uzimanja nektara na svoje nožice pakupe pelud i tako oprašuju biljke. Bez pčela sve bi biljke uvenule.

Da bi pčela skupila dovoljno nektara za jedan kilogram meda, ona mora obletjeti cijeli svijet dva puta.

Pčele u šumama imaju različite vrste košnica. Znaju se, primjerice, smjestiti u šupljini panja. Ljudi izrađuju različite košnice – najpoznatija od njih je takozvana „pletara“, zatim postoje još košnice AŽ i LR koje su dobile imena po ljudima koji su ih osmislili.

Sigurno se pitate kako se pčele ne izgube ili ne uđu u pogrešnu košnicu. Pčele prepoznaju miris svoje matice te se, dakle, služe svojim njuhom.

Te male pčele zaista su čudesne.

Ema Mrazović, 3.a

Fotografije: Ljiljana Škrinjar

Prilog pripremila: Renata Pavlović

Vrbovečka udruga pčelara organizirala je 30. studenog 2011. posjet pčelara II. osnovnoj školi Vrbovec. Priču „Mala pčelica“ učenicima 3. razreda ispričao je Dario Frangen, predsjednik Pčelarske udruge „Turopolje“ i predstavnik Zagrebačke županije u Hrvatskom pčelarskom savezu. Učenici su mogli mnogo naučiti o životu pčela, pčelinjim proizvodima i njihovoj uporabi te o buđuci kuhari, sa svojim stručnim učiteljem Zdravkom Benedikom

Pčelari Dario Frangen, Željko Šimunek, Ratimir Herceg

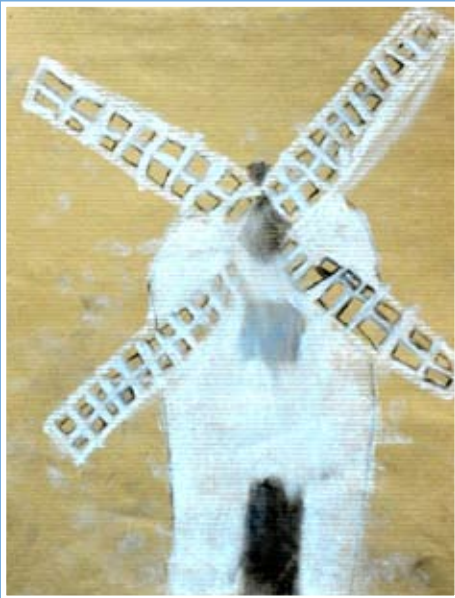

Dario Frangen priča djeci o životu pčela

Medenjake su za djecu ispekli učenici Srednje škole Vrbovec

Ivan Horvatinović, 4.r. PŠ Lonjica

Neočekivan događaj u školskoj knjižnici

(KAKO NAPISATI KRIMINALISTIČKU PRIČU)

Bilo je to jednog prohladnog jesenskog dana. Upravo je zvonilo za početak školskoga sata u jednoj školi, ali nikoga nije bilo u učionicama ni na hodnicima. Svi su se skupili u knjižnici i čudno pogledavali oko sebe. Tad se začuje povik: „Netko je ukrao sve knjige!“ Nitko nije vjerovao da se takvo što može dogoditi, ali taj nije lagao. Sve knjige, časopisi, enciklopedije, stripovi, rječnici...sve je nestalo! Police i ormari zjapili su prazni. Oni koji ne vole čitati veselo su se smješkali, a oni koji vole tužnim su pogledom promatrali tu tužnu knjižnicu bez knjiga kao dan bez sunca, kao ptice bez krila.

Odlučili su pozvati inspektora Miroslava, najboljeg detektiva u gradu. Bio je veoma visok, poput košarkaša. Imao je smeđu kosu, sitne, ali vrlo bistre plave oči. Ušetao je u knjižnicu u plavo-crnom odijelu poslovnim hodom i pogledao „mjesto zločina“.

„Kako se to moglo dogoditi? Vrata nisu provaljena, a prozori se otvaraju iznutra“, upita uspaničenu knjižničarku. „Jako sam žurila kući i zaboravila zaključati“, prizna i zacrvni se. „Danas sam došla na posao i shvatila da knjiga nema.“ „Hmm...morate mi napisati popis svih učenika koji su vam sumnjivi“, odluči inspektor i još jedanput prošeta po knjižnici. Tada ugleda list istrnut iz jedne knjige, a malo dalje još jedan, iz druge knjige iz knjižnice. Inspektor

Miroslav počeo je pratiti taj trag, zajedno s knjižničarkom. Vodio je kroz glavni hodnik, pa niz stepenice, slijedio listove iz „Nevidljive Ive“, „Robinsona Crusoa“, „Harryja Pottera“... Trag je vodio i izvan škole, sve do školskog dvorišta gdje su vidjeli kako neki nizak, mršav dječak, blijed u licu, počinje paliti nekakvu hrpu papira.

„Zar on to pali smeće?“ čudila se knjižničarka. „Ne, mislim da su to knjige iz školske knjižnice!“ reče i počne loviti dječaka. Dječak se bio uplašio i trčao koliko ga noge nose. Miroslav je bio vrlo brz te mu se približio, uhvatio ga je i stavio mu lisice. „Eh, sad ćeš mi reći zašto si ukrao knjige i pokušao ih zapaliti?“ pitao je inspektor. „Zato što mrzim knjige! One su dosadne, ružne...“ rekao je dječak otresito. „Hej, smiri se! Knjige mogu biti dobri

Leonarda Botić, 3.r. PŠ Lonjica

prijatelji. Zašto si takav?“ tješila ga je knjižničarka. Dječak je malo šutio, a onda je priznao:

„Imate pravo. Knjige mogu biti zanimljive, ali lektira nije!“

Ispričao im je priču o tome kako je dobio jedinicu iz lektire jer mu knjiga nije bila zanimljiva i nije mu se sviđao ni naslov knjige.

„Oh, to ti nije pametno! Knjigu ne smiješ suditi na takav način. Moraš je najprije upoznati. Obećavam da te neću dati uhititi ako vratiš sve knjige i dobiješ dobru ocjenu iz lektire“, dao je inspektor svoju riječ, a dječak je vratio sve knjige te upoznao knjigu u njezinoj pravoj vrijednosti.

Petra Frigo, 7.a

Moja prva pustolovina

Tada sam imala tri-četiri godine i bila visoka 90 centimetara. S roditeljima i sestrom bila sam u „Turbo limaču“. Držala sam se za naša kolica i stalno gledala u pod. Odjednom sam se pustila da bih zavezala tenisicu, a zatim ustala i, ne gledajući gore, primila se za kolica pa nastavila hodati i gledati u pod. Nakon dužeg vremena takvog hodanja pored sebe sam začula glas koji je pitao: „A tko si ti?“

To je upitao visoki gospodin kratke crne kose i duge brade. Ja sam samo visoko podigla glavu i pogledala ga, a zatim otrčala u nadi da ću pronaći svoju obitelj, ali trgovina je bila tako velika da nisam znala u kojem smjeru poći. Skretala sam lijevo-desno i probijala se kroz mnoštvo ljudi koji su me jedva vidjeli. Trčala sam i trčala, gledala u redovima pred blagajnama ne bih li slučajno vidjela nekoga od obitelji. Mislila sam što ako su me napustili, što ako su otišli, što ako... I briznula sam u plač. Stajala sam nasred prolaza i plakala.

Do mene je došla gospođa koja radi u „Turbo limaču“ i upitala me: „Jesi li se izgubila?“ Ja sam samo potvrdno kimnula glavom. Zatim smo se dogovorile da će mi pomoći pronaći roditelje. Krenule smo u potragu i našle ih pokraj police na kojoj je stajala lutka koju sam htjela. Kamen mi je pao sa srca kada sam ih ugledala. Zahvalila sam gospođi koja mi je pomogla i otišla s roditeljima kući. Naravno, kupili su mi lutku koju sam željela.

Tako je izgledala moja prva pustolovina.

Tea Horvatić, 6.a

Lucija Strabić, 3.r. PŠ Poljana

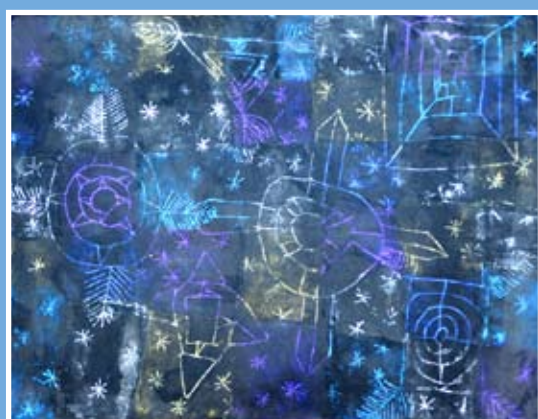
Poletjela bih s vjetrom

Poletjela bih s vjetrom
s pticama iznad plavog mora,
kroz šumu i lišće,
kroz nebo plavo.

Poletjela bih s vjetrom
kroz brdašca i planine,
kroz cvijeće koje mi mrsi kosu,
kroz kapljice kiše.

Poletjela bih s vjetrom
kroz vjenčiće cvijeća
koje djeca pletu.
Poletjela bih s vjetrom...

Ivona Octenjak, 7.b

Tamara Galić, 4.r. PŠ Poljana

nije bilo. Malo sam provirio i stao kao ukočen jer nikada nisam vidio toliko stepenica i katova. Sve je bilo golemo. Odjekivali su glasovi nekakvih učenika.

Nešto je šušnulo, a ispred mene se stvorio čovjek koji se predstavio kao Neznanac. Pitao sam tog neznanca što je to, a on mi je odgovorio da je to škola za čarobnjake. Isti tren kada je spomenuo čarobnjake ja sam se srušio. Probudio sam se u krevetu i onda sam bio sretan jer sam pomislio da je to bio san. Kad sam se pomaknuo, gomila učenika pogledala je u mene. Pomislio sam: „O, ne, što bi bilo da me sad začaraju!“

Ipak su bili dobri prema meni i gospodin čudnog imena Neznanac bio mi je jedini prijatelj tamo. Rekao mi je da sam ja taj koji treba pobijediti zlog čarobnjaka Akr-a-dabra.

Pitao sam ga kakvog dabra, a on mi je rekao velikog i moćnog vladara svih moći zla. Skoro sam se opet srušio, ali nisam jer me Neznanac zalio hladnom vodom. Pristao sam na obuku za čarobnjaka zbog razgovora sa starim Starcem, vladarom onog mjesta. Obuka je trajala pet mjeseci i završila je točno na moj rođendan. Nisam se ni odmorio od obuke, a već sam se morao boriti!

Došao je zli čarobnjak Akr-a-dabra protiv kojega se trebam boriti. Bio je puno snažniji od mene, ali udario sam ga letećom metlom po glavi sedamnaest puta i odmah se srušio. Pao je na zemlju, uzео štapić i htio me ubiti, ali sam ja uzео svoj moćni štapić: "Hodi, hodi, neka te voda nosi!" I nestao je zajedno s rijekom.

Rekao sam ostalima da odlazim kući. Bili su jako tužni, ali sam im rekao da ću se vratiti kad budem imao vremena jer tamo sam stekao iskustvo da će rat između dobra i zla jednom zauvijek prestati i vladat će dobro.

Igor Božić, 6.a

Kaj je kaj

Kaj je kak cvet na velikom capašu.
Kaj ja kak črešnja na velikom drvu.
Kaj je kak slamka žita v ambaru.
Kaj ja kak hiža v tuči.

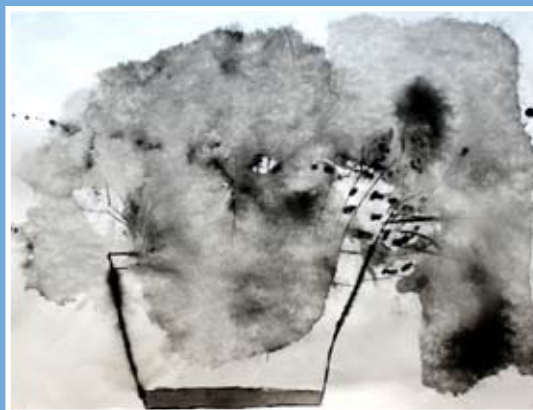
Kaj je kak sonce kaj greje,
kaj je kak mesec kad spim.
Kaj je meni kak ribi morje,
kaj je jednostavno kaj.

David Žeger, 5.b

Ja u školi za čarobnjake

Jednog kišnog dana kada sam išao kući ugledao sam veliki dvorac na kojem se sjajio natpis Avantura. Baš sam se pitao što je unutra. „Sigurno tamo stanuje neki veliki kralj“, mislio sam. Izvana je bio prekrasan i imao visoka, siva vrata na kojima je pisalo: „Uđi ako smiješ.“ Natpis me je malo preplašio, ali sam unatoč upozorenjima poslušao svoju znatiželju.

Ušao sam unutra i nikoga

Elena Cukor, 4.r.PŠ Poljana

Molitva za moju obitelj

Molim se, Bože, za moju obitelj,
moju sigurnu luku,
gdje uplovih kao brod,
gdje mi srdačno pruže ruku.
Ne daj da tu luku
sruše najjače bure,
nikakvi vjetrovi, nikakve oluje.

Molim se, Bože, za moju obitelj,
moje gnijezdo puno radosti,
gdje za svaku pticu koja doleti
ima mjesta za nježnosti.
Ne dopusti da se slome
grane koje ga drže;
ne daj da ga unište ptice,
ni sporije ni brže.

Molim se, Bože, za moju obitelj,
moju sigurnu utvrdu visokih zidina,
da me štiti od okrutnog svijeta,
da ostanu zidine još stotinu ljeta.
Ne dozvoli da tu moju utvrdu netko sruši,
da dođe vojska tuge i mržnje,
pobijedi, poruši.

Za moju obitelj, Bože,
poput vječne zvijezde s mog noćnog neba
koja mi kazuje put, usmjerava gdje treba.
Za moju obitelj, Bože,
to milo sunce beskrajno, vatrenog sjaja,
koje mi da je snagu i nadu,
zlačane zrake svoje, mirisne poput maja.

Petra Frigo, 8.a

Sonce

Rožak kokorječe.
Sonce se nagledava
čez oblake.
A ja vdišem svež zrak,
pokušavam gledati v sonce,
ali nejde.
Odustajem.
Ne bum se više mučila z soncem...
Ja odem, a sonce blešči
dok ne padne kmica.

Marina Horvatinić, 6.b

Ante Mandir, 4.r. PŠ Lonjica

Jutro u mojoj ulici

Jutro u mojoj ulici uvijek je živahno. Začujem cvrkut ptica, šum vjetra u krošnjama, veselo lajanje svog psa Nole. Čujem zaostale čukove u ogoljeloj krošnji kruške i zvonko kukurikanje pijetla koji se trudi na vrijeme probuditi seljane. Vidim ptice koje traže utočište za zimu, mačka koja se proteže nakon lijenog sna i sunce koje sjaji kao da je osvojilo nagradu zato što je svojim zlatnim trakom prvo pomilovalo rosnu travu i krovove kuća. Zapuhne me miris tople kave i svježeg peciva, miris cvijeća opranog noćnom kišom. Ulazim u kuću vesela zbog još jednog lijepog jutra.

Što je sreća

Za mene je sreća mnogo toga, ali ne samo materijalne stvari. Za mene je sreća prijateljstvo, ljubav i ostali dobri osjećaji, i uživanje u malim stvarima. Naravno, volim i velike materijalne stvari, ali sreća nije potpuna. Moja sreća je najveća kad sam sa svojim prijateljima ili obitelji. Tad je sreća najpotpunija.

Elena Cukor, 4. r. PŠ Lonjica

Mihael Petanjek, 1.a

Djed Božićnjak

Djed Božićnjak svake godine obilazi kuće,
A snijeg pada i tuče.

Kada na božićno jutro vire ispod drvca,
Srce im od radosti kuca.

Djed Božićnjak ima saonice
U kojima vozi božićno drvce.

On voli da su svi sretni,
A po mogućnosti i poslušni.

Ivona Falčević, 4.b

Želim biti...

Kad odrastem, želim biti astronaut. Želim putovati svemirom, istraživati planete od Marsa pa do Neptuna. Ići gdje još nitko nije bio. Želim imati veliku kuću i malu obitelj. Kad odrastem, želim da me svi gledaju s poštovanjem. Želim biti poznat i slavan. U slobodno vrijeme želim putovati raznim državama i mjestima. Novac koji bih zaradio, dao bih siromašnoj djeci.

Vedran Kolić, 4. r. PŠ Lonjica

Lina Šantak, 4.b

Božićna čestitka djeci svijeta

Pozdravljam vas, djeco svijeta,
Božić je znajte,
svakom svoju toplu ljubav
na ovaj dan dajte.

Od sjevernog pola
do Afrike,
do morskog mola
i Amerike.

Pozdravljam vas, djeco svijeta,
Na Božić se veselite.
Gdje god bili
sreću dijelite.

Lina Šantak, 4.b

Tamara Galić, 4.r. PŠ Poljana

Da je meni vjetar biti...

Da je meni vjetar biti,
Svagdje bih prosula jesenske niti.

Magla bi mi bila dobar drug,
Ptice bi od mene bježale na jug.

Srela bih ptice, oblake i jugo,
Ali ta poznanstva ne bi trajala dugo.

Bila bih zaslužna za jesen hladnu
I lijepo bih provela godinu radnu.

Lina Šantak, 4.b

Moj kućni ljubimac

Moj ljubimac se zove Teri. On je velik kao tele. Bijele je boje, s malo većim crnim točkama. Pripada pasmini tornjak. Jak je kao bik, a može trčati i do 100 kilometara na sat. On je prema meni i mom bratu jako dobar.

Kad mu stavim ruku ispred nosa, on mi je poliže ili ponjuška. Kad dođem blizu kaveza, skače od sreće.

Jozo Miloloža, 3.b

Moja lutka

Moja lutka ima lijepu kosu kao svila
koju je napravila vila.

Moja lutka ima haljinu bijelu
kao snijeg na šarenom velu.

Moja lutka ima lijepe oči
kao krijesnice u noći.

Moja lutka ima lijepe zube
kao male bube.

Dalija Herdoman, 3.b

Moja najbolja prijateljica

Moja prijateljica ima smeđe oči,
jedva čekam kad će mi u ljeto doći.

Ona ima lijepe zube,
za njom dečki glavu gube.

Lijepo se smije,
svoj osmijeh nikad ne krije.

Veselo skače,
kao malo mače.

I jako voli
slatke kolače.

Zajednička nam je i školska klupa
uvijek volimo da smo skupa.

Skupa je uvijek bolje
jer smo toliko dobre volje.

I tako smo sretni,
u učenju vrlo spretne.

Anamarija Petanjek, 3.b

Bruna Žagar, 2.a

Maturalac

Putovanje koje se događa jedanput u osnovnoj školi

Maturalno putovanje 7. razreda – Pakoštane, lipanj 2011.

Uz rijeku Krku upoznali smo raznovrsni biljni i životinjski svijet. Također smo saznali da je tamo na slapovima druga hidroelektrana u svijetu. (Josip Kolić, 8.d)

Dugo iščekivano maturalno putovanje došlo je brzo nakon kraja školske godine te je, iako kratko, ostalo svima u lijepom sjećanju. Najprije treba spomenuti nastavnice koje su tijekom našeg boravka u Pakoštanima, gdje je bio smješten hotel, i u ostalim mjestima gdje smo bili izvrsno surađivale s nama te razmatrale i naše želje. Zahvaliti treba i nimalo dosadnom vodiču (ne znam kako se zove) koji

nas je vodio tijekom obilaska svih naših odredišta. Zatim treba spomenuti i dobro opremljen Hotel „Marin“ (nažalost bez jacuzzija i sličnih stvarčica, ali nema veze, izdržali smo) u kojem smo bili smješteni.

A kako je zapravo bilo? Krenuli smo autobusom u petak 24. 6. 2011. oko pola pet ujutro i, premda većina nas oka nije sklopila cijelu noć, atmosfera je bila prožeta vedrim duhom i optimizmom. U autobusu je bilo pomalo bučno, no to nikome nije smetalo, kao da su svi već odavno navikli na to. I onda, onako optimistični, stanemo na prvom odmorištu i shvatimo da se autobus pokvario, da svi trebamo izaći van. E, to nam je već pokvarilo malo raspoloženje. A zašto? Stalno su nas „pikali“ komarci, umirali smo od dosade

i čekali smo nastavak puta dva sata. Svi smo odahnuli kad smo čuli da krećemo dalje jer su komarci već postali neizdrživi. Na lica smo opet nabacili one vedre osmijehe i nastavili dalje.

Došavši u sjevernu Dalmaciju, svi smo samo mislili na kupanje, sunčanje,

većeg slapa rijeke Krke, a to je Roški slap, predahnuli smo na veeeeelikoj tratini.

A nakon toga je uslijedio najbolji dio – dolazak u hotel. Iako su nastavnice vjerojatno mislile da smo iscrpljeni, mi smo jurcali hodnicima, zavirivali u sobe... Tipična aktivnost na maturalcu! Nakon ukusne večere izašli smo van te „oživjeli“ taj maleni gradić svojim dolaskom. A vrativši se u hotel, morali

smo poći u svoje sobe, no vjerujem da se većina toga nije pridržavala.

Ujutro smo svi bili kao „krepani“. Doručak je bio izvrstan, ali je plaža bila još bolja. Miris mora, borova i kreme za sunčanje vratio nam je živost i uskoro je plaža bila krcata učenicima II. osnovne škole Vrbovec. Nakon jednako ukusnog

Doris Katarina Pandža i palac sv. Grgura za sreću

picigin i ostale uživancije koje pruža more, no zapravo nas je čekalo nešto sasvim drugo, a to je plovidba rijekom Krkom i obilaženje njezinih ljepota. Najprije smo stigli do otočića Visovca na kojem su smješteni franjevci. Tu smo obišli muzej i crkvicu te saznali mnogo o povijesti tog otoka. Zatim smo krenuli do slapova, gdje smo među ostalim vidjeli kovačnicu i mlinove za mljevenje žita. Iako se nekima hodanje činilo neizdrživo dugo, ipak nije bilo tako. Stigavši do naj-

Ravnateljica E. Operta, učiteljice D. Eranović, N. Čehok i Ž. Hasnaš

Benediktinski samostan sv. Marije vrlo je značajan jer se u njemu nalazi jedna od najvrjednijih crkvenih zbirki u Hrvatskoj. (Josip Kolić, 8.d)

sata putovali brodom do Telašćice, parka prirode, gdje smo se kupali u slanom jezeru, koje je bilo neobično toplo pa nitko nije izlazio iz vode dok nas nastavnice nisu potjerale van. Nismo bili previše oduševljeni ručkom na brodu pa smo ispraznili pizzeriju kad smo se vratili u Pakoštane. Još smo se malo brčkali u moru, a onda smo nakon večere i izlaska u grad opet morali na spavanje. Ujutro smo smjeli malo duže spavati jer nas je čekao Šibenik. Zadržala nas je katedrala sv. Jakova koja je na popisu UNESCO-a, a nakon šetnje uskim i skliskim uličicama Šibenika opet smo se drndali autobusom da bismo stigli do meni najzanimljivijeg odredišta – Sokolarskog centra. Kao što smo i pretpostavljali, tu smo vidjeli sokole, ali i sove te mnoge druge ozlijeđene i bolesne ptice koje se iz nekog razloga ne mogu vratiti u šumu. Ondje se o

ručka očekivao nas je Nin, a dobrodošlicu nam je poželio Grgur Ninski sa svojim čudotvornim palcem. Tu smo obišli malenu crkvicu, navodno najmanju katedralu u svijetu, a onda smo autobusom otišli do Zadra, jednog od najljepših gradova Hrvatske, što uistinu i jest jer smo imali što vidjeti (crkva sv. Donata, Pozdrav suncu, „Zlato i srebro Zadra“), no od svega toga nas je odvrćalo nebeskoplavo more i dućani odjeće na Kalelargi. Mene se, zbog svoje zanimljivosti, najviše dojmila izložba sestara benediktinki „Zlato i srebro Zadra“. Već umorni došli smo na večeru, a onda smo željni zabave svratili do Biograda u lunapark. Nakon dobrog provoda učiteljice su nam savjetovale odlazak u krevet, ali

Na Visovcu

Morske orgulje u Zadru

Šetnja š

finalna večer *Big Brothera* ipak je bila važnija pa nas je većina provela večer ispred TV-ekrana. A kad smo se ujutro trebali pojaviti u 7.15 na doručku, tek smo tada shvatili savjete učiteljica. Tog smo jutra dva i pol

Brodom po Krki

NAJ, NAJ na maturalcu

Na maturalcu je bilo uglavnom zabavno, no najzabavnije mi je bilo "trčkanje" od sobe do sobe i spremanje za večernji izlazak. Sviđalo mi se što su nas nastavnice pustile da budemo duže budni i uživamo u društvu s maturalca. Obilaženje znamenitosti i prirodnih ljepota bilo je zanimljivo, na čuđenje sve djece. Najbolje kupanje bilo mi je ono u Pakoštanima, ponajviše zbog pjeskovitog dna koje je bilo meko i ugodno. Najgore mi je bilo putovanje natrag jer je bilo naporno i dugo.

(Karla Ledinski, 8.b)

Najzanimljivije mi je bilo gledati slapove Krke i, naravno, pričanje do kasno u noć. Izlasci u grad su također bili super.

Vožnja do Kornata bila je pomalo dosadna i naporna, ali bilo je i zabavnih trenutaka.

Nastavnice su isto bile super – dopuštale su nam da budemo dugo budni i da idemo do drugih soba i nisu se ljutile na nas.

(Magdalena Čulig, 8.b)

njima brinu za to specijalizirani ljudi, a jedan od njih nam je (opet ne znam kako se zove) i pojasnio zapanjujuće činjenice o pticama grabljivicama. On je sve to ispričao na tako šaljiv način da smo se cijelo vrijeme smijali, dok je u nas svojim velikim i razrogačenim očima buljila sova, čiju nam je žalosnu priču ispričao taj isti čovjek. Imali smo i priliku držati sokola, no rijetki su se na to odvažili. Malo smo razgledali ostale ptice i pijuckali sok od kadulje, a nismo bili ni svjesni da nam je to posljednji dan maturalca.

Nakon Sokolarskog centra malo smo svratili na plažu. A onda smo, nažalost, morali kući. Gotovo svima je bilo žao zbog povratka jer je provod na maturalcu bio izvrstan. Roditelji su nas dočekali pred školom, ali, gle čuda, njima nije bilo žao što smo se vratili. Čim smo izašli iz autobusa, počelo je prepričavanje, i ovo, i ono...

Drago mi je što sam bila na maturalcu, obilježilo mi je ovo ljeto zauvijek.

Barbara Dropulja, 8.c

benskom kalelargom

Najzabavnije mi je bilo kada smo išli u NP Krka. Kako nam je vodičica rekla da malo brčkamo noge, mi smo je poslušale i uživale u prekrasnom slapu Krke. U NP Kornati bilo je lijepo, jezero je bilo baš toplo, a skakanje s onog molića, s kojeg se nije smjelo skakati, bilo je baš zabavno.

Najdosadnija mi je bila vožnja brodom do Parka prirode Telašćica. Vožnja do otoka Visovca bilo je malo kraća, ali jednako naporna.

(Martina Hrgovan, 8.b)

Na maturalnom putovanju najviše mi se svidio posjet Sokolarskom centru. Zadivilo me to što je sokolar držao sovu ušaru na ruci a da se sova nije uznemirila. Sokol je bio malo nemirniji, ali nam je sokolar dopustio da ga hranimo (mrtvim pilićima). Poslije smo smjeli kupiti ogrlice sa sokolovim perima ili se odmoriti u kafiću. Na odlasku iz Centra pratila su nas dva psa, čuvari Centra za pomoć pticama lovcima, prve bolnice za pomoć pticama lovcima u ovom dijelu Europe.

(Domagoj Čvek, 8.d)

Iako mi je najgori dio maturalca bio put do Sokolarskog centra, na kraju je to ipak bio najbolji dio jer je to toliko zanimljivo da ne bi bilo dosadno ni čovjeku koji ne voli ptice ili se možda praznovjerno boji sova. To se zaista isplati pogledati!

(Iva Tokić, 8.b)

Međuškolsko natjecanje u poznavanju engleskog jezika

U II. OŠ Vrbovec 8. travnja 2011. održano je prvo međuškolsko natjecanje u poznavanju engleskog jezika za učenike četvrtih i šestih razreda. Nastavnice I. i II. OŠ Vrbovec samoinicijativno su organizirale natjecanje i pripremile učenike za okršaj u znanju. Natjecala su se ukupno 43 učenika. Najboljima su uručena priznanja i nagrade. Naša najuspješnija četvrtišica bila je Leonida Došlinec (2. mjesto), a najbolje rezultate iz naše škole u kategoriji šestih razreda postigli su Karla Klir i Petra Frigo (1. mjesto), Ivan Leljak (2. mjesto) i Sara Dobrijević (3. mjesto). MZOŠ organizira natjecanje iz engleskog jezika samo za osmaše pa se nadamo da će se ovakvi susreti I. i II. OŠ nastaviti i narednih godina.

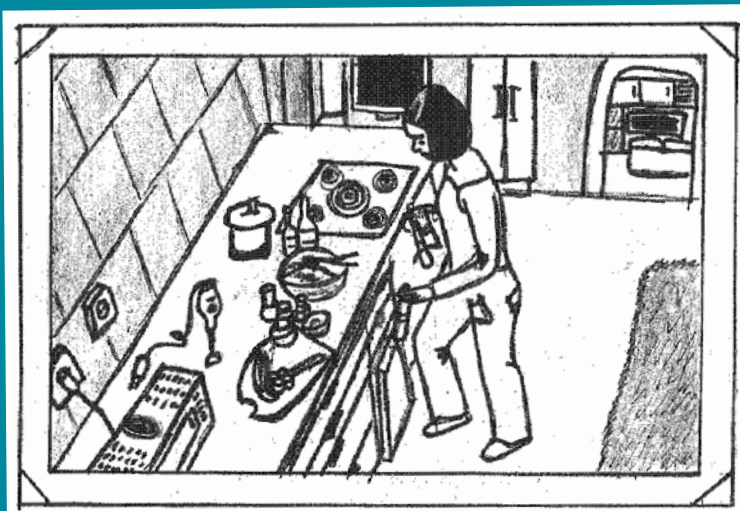
Darija Klepec, prof.

I love my idol. It's my mother. I love her as a person, mother, friend... We talk, laugh, cry smile and cook together. I know that everybody says *My mum is the best*, but they are wrong because **MY MUM IS THE BEST OF ALL MUMS**. She loves me, too.

Here is something about her. She has brown hair, nice green eyes and a beautiful smile. She isn't very tall. She does not wear much make up because she does not need it. Her character is amazing. She is generous, friendly, helpful. She has a lot of friends and they like her because of these qualities. I know I can believe her because she is always honest. She is something between funny and mean. When she cooks she is mean (that's why her meals are fantastic), but when she talks to me she is different. She is never angry. She is my idol because most of the things she does are good and she always tries to be even better. She knows how to say *I'm sorry*. She enriches my life with love, patience and happiness.

Idols are important because we need an example in our lives. We follow their steps. They help us make our decisions. Choose them carefully.

Barbara Dropulja, 8.c

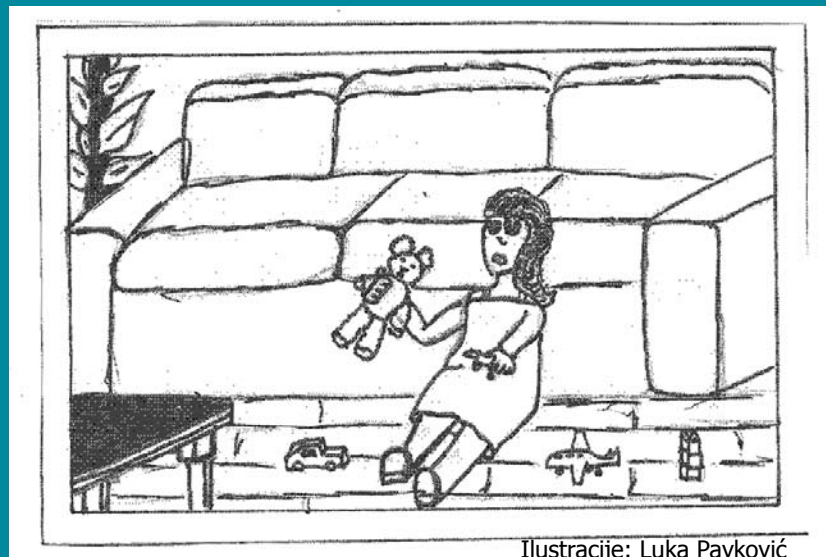

The Person

Well, my favourite person is my cousin Lara

Lara is almost three years old and she is very cheerful. She has short blond hair and she is short but high enough. Her mother, my aunt, is going to have a second child in a few months, and Lara is very excited because of that. She can hardly wait.

Lara is sooo friendly, but when she meets somebody new she is really shy. I love babysitting her because she always says and does really silly things. She is only three but she is like an adult. One more thing that I like about her - her eyes. She has big brown eyes and looong eyelashes.

Ilustracije: Luka Pavković

Lara loves to play football with my brother Toni and me. She is very clumsy but she plays it.

When I am sad and not in the mood she cheers me up every time. I spend a lot of time with her. We listen to music together and she knows many songs by heart. My friends adore her. Maybe she is interesting to us because she is small and we are grown up, or because she is just very funny. Anyway, she reminds me of me when I was little. I was also carefree and I didn't have any worries.

I love her very much and I can't imagine my life without her. Yeah, maybe it's because we are cousins, but I am really connected to her. She understands the things my friends and I talk about or when I talk about my worries. Sometimes I just can't believe how smart she is.

Andrea Vuljanković, 8.a

SAY IT IN ENGLISH

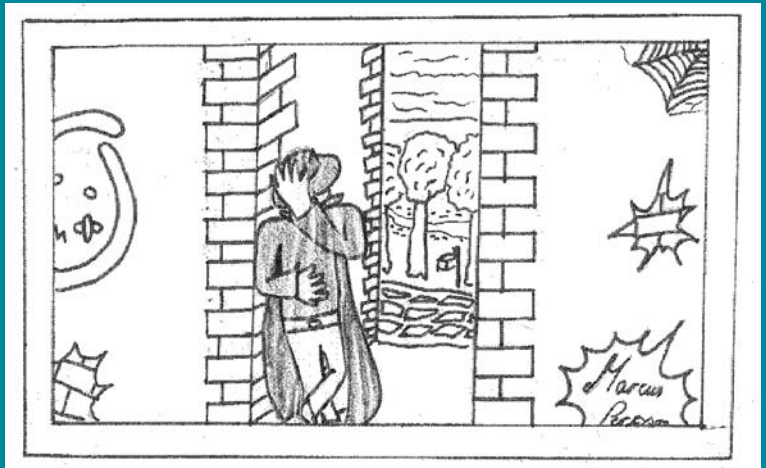
Notch is a game developer from Sweden. His real name is Marcus Persson. He recently got very famous for his addicting game called *Minecraft*.

He is a man in his mid- thirties. He always wears his black hat and his black coat. He is a funny man and he jokes a lot. He is really dedicated to his job. Notch makes games for a living.

Notch is my idol because he has proved that creativity is important in life since it can get you great things. He worked for about ten years as a small game developer. One day he decided he would create a clone of another game. Soon enough he added some of his own original features and in a few months people started buying the game. He became famous and rich. It has been two and a half years since and he has not stopped upgrading the game. He and his followers still love it.

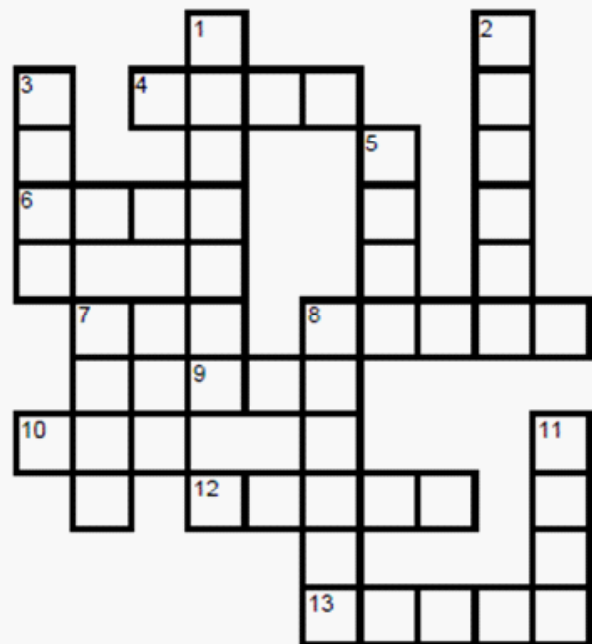
I've recently started doing my own projects and Notch kind of showed me the way. He is awesome. I think idols are important in life. They can often give you a bump and make you go further. Idols are like redstone torches; they might not light up a highway, but they still ensure light next to a path you are following.

Josip Kolić, 8.d

HOMOPHONES are words pronounced like another words but with a different meaning or spelling, eg. **SOME-SUM** or **KNEW – NEW**...

TRY TO SOLVE THIS CROSSWORD PUZZLE USING HOMOPHONES

Across

Down

4. blue

1. close

6. ant

2. night

7. hew

3. red

8. right

5. for

9. sea

7. our

10. by

8. wait

12. mite

11. deer

13. there

Who I Admire

My idols are doctors who fight for thousands lives every day. When everybody gives up they see one more chance for THE LIFE . They are fighters. I admire their persistence and many years of studying to become who and what they are now. Technology and knowledge are their right and left hand. To be a doctor is not only a profession, it's the way of life. Most of the time a patient and a hospital need to be in the first place, they come before their families and private lives. Sometimes they are nervous, angry or cranky but at the end of the day all that matters is that they save lives. Luckily it does not matter if they work in teams, groups or alone... they are equally helpful. They are georgeous, generous, intelligent, careful,..... Yes, that's them. I wanna be one too!

Lorena Grcić, 8.b

Završno natjecanje Lina višebojca u Vrbovcu

II. osnovna škola Vrbovec ugostila je mlade sportaše iz cijele Hrvatske na završnici natjecanja Lino višebojca 2010./2011. Polufinalno natjecanje održano je u petak 27. svibnja 2011. u poslijepodnevним satima, a završnica natjecanja započela je u subotu 28. svibnja u 11 sati. Uz bogat zabavni

Ana Bulić – predstavnik naše škole u završnici Lina

Domagoj Solarić – predstavnik naše škole u završnici Lina

Navijačka atmosfera na tribinama

program natjecatelji su se natjecali u nekoliko disciplina – sprintu, izvođenju rukometnih i nogometnih penala, gađanju koša i skoku u dalj.

Uz dinamičnog i zabavnog voditelja Roberta Anića te goste sportaše Ivana Kelavu, Marija Možnika, Ivana Lončarića i Anu Jambrović, natjecatelje je bodrila brojna publika. Vrbovečkim navijačima pridružilo se čak tristo navijača iz Trnovca Bartolovečkog i Pakraca. U zabavnom je programu uz Vilibalda Kovača nastupili ritmička grupa OŠ Trnovec Bartolovečki, pjevačica Doroteja Vinković iz OŠ Vladimira Nazora iz Daruvara, plesni par Lovre Ordulj i Antea Mihanović iz OŠ Žrnovnica, recitirala je Lucija Kovačić iz OŠ „Braća Seljan“ iz Karlovce, a nastupio je i Plesni klub „Lana“ iz Dugog Sela.

U konačnici su najbolje ukupne sportske rezultate imali Luka Jelić (5. r., OŠ Ivane Brlić-Mažuranić iz Orahovice) te Ivana Ahmetović (6. r., OŠ „Braća Seljan“ iz Karlovca).

Na završnom je natjecanju proglašen i najbolji literarni rad *Svijet po mom* Latice Iličić iz Koprivnice, najbolja oglasna ploča/izložba na temu Lino višebojca – OŠ A. Bauera iz Vukovara, najbolji transparent – OŠ I. B. Mažuranić iz Orahovice. Trofej fair play dobila je OŠ Kostrena, najbolji je domaćin ove godine bila OŠ Trnovec Bartolovečki, a najbolji navijači i najbolja web stranica dolaze iz OŠ braće Radića iz Pakraca.

Koordinatori projekta Lino višebojca bili su Jadranka Lakuš iz „Podravke“ i Zlatko Makar iz „Sportskih novosti“.

Ivana Ahmetović i Luka Jelić – pobjednici Lina

Pjesma s Vilibaldom Kovačem na kraju natjecanja

Ljubica-Amalia Selak

Fotografije: Robert Valai, Arhiv Sportskih novosti

II. OŠ Vrbovec domaćin županijskog natjecanja u futsalu

Mali nogomet na Fifin način

O futsalu

Pojam futsal skraćena je portugalskih riječi *futebol de salao*, odnosno španjolskih riječi *futbol de sala* koje znače dvoranski nogomet. To je naziv za mali nogomet koji se igra po pravilima FIFE. Pravila su pojednostavljena, ne postoji zaleđe, a lopta je tvrđa, manja i slabije odskače od površine. Čak i vratari imaju posebne rukavice "bez prstiju" da bi imali više osjećaja pri bacanju brze lopte prilikom kontranapada.

Futsal je jedini priznat od FIFE kao dvoranski nogomet. Time je ovaj sport dobio na važnosti, a moguće je da postane i olimpijskim sportom, tako bi napokon dobio mjesto koje zaslužuje u svijetu sporta.

Počeci futsala zabilježeni su u Montevideu (Urugvaj) 1933. godine. Argentinac Juan Carlos Ceriani (1906.–1996.) bio je profesor tjelesne i zdravstvene kulture kojeg smatraju ocem futsala. Prvi je izmislio „five-a-side“ verziju nogometa. Kreirao je osnovna pravila nove igre miješajući pravila košarke, rukometa, nogometa i vaterpola.

Domaćini natjecanja – ekipa II. OŠ Vrbovec

Rezultati natjecanja

MJESTO	NAZIV ŠSD, ŠKOLE I MJESTA
1.	ŠSD NAPRIJED – OŠ ANTUNA AUGUSTINČIĆA, Zaprešić
2.	ŠSD LOB – OŠ BOGUMILA TONIJA, Samobor
3.	ŠSD JASTREB – OŠ LJUBE BABIĆA, Jastrebarsko
4.	ŠSD MLADOST – OŠ DRAGUTINA DOMJANIĆA, Sv. Ivan Zelina
5.	ŠSD VALENTIN – II. OSNOVNA ŠKOLA VRBOVEC, Vrbovec
6.	ŠSD VIHOR – OŠ STJEPANA BASARIČEKA, Ivanić-Grad
7.	ŠSD DUGOSELKO – OŠ IVANA BENKOVIĆA, Dugo Selo
8.	ŠSD GORICA – OŠ NIKOLE HRIBARA, Velika Gorica

Natjecanje u Vrbovcu

Mnoštvo mladih sportaša – osam ekipa učenika sedmih i osmih razreda iz Zagrebačke županije – okupilo se u sportskoj dvorani II. OŠ Vrbovec u ponedjeljak 4. travnja 2011. oko devet sati. Učiteljica Alojzija Tvorić najavila je vrbovečke mažoretkinje i pozdravila prisutne. Nakon nastupa mažoretkinja pedagoginja Snježana Holjevac-Popović otvorila je turnir. Utkmice su se igrale u dvjema sportskim dvoranama našeg grada radi brže i lakše organizacije susreta. U razgovoru s igračima doznali smo da su neki igrači bili zadovoljni igrom dok su drugi za svoj neuspjeh najčešće krivili suce. Neki nisu bili zadovoljni svojom igrom i smatraju kako su mogli postići bolje rezultate priznajući da su protivnici bili bolji. Publika se nije okupila u velikom broju, ali navijači su se potrudili da atmosfera bude poticajna. Utkmice su bile vrlo dinamične, s mnogo zgoditaka, upravo zbog posebnosti futsala kao oblika dvoranskog nogometa. Turnir je prošao u ozračju lijepog sportskog ponašanja, bez incidenata. Od medicinskog osoblja doznajemo kako nije bilo većih ozljeda. Bez obzira na plasman, nadamo se da su sudionici otišli kućama s lijepim uspomena.

Marija Vdović i Ljubica-Amalia Selak

Pobjednici futsala - ŠSD Naprijed - OŠ Antuna Augustinčića, Zaprešić

Foto: M. Sesvečan i N. Čehok

Sajam mogućnosti

Pobjeda donosi radost cijelom razredu

Zakoračimo zajedno u svijet sporta

Učenci I. i II. osnovne škole i okolnih škola posjetili su *Sajam mogućnosti* na gradskom stadionu 14. 10. 2011. Na *Sajmu mogućnosti* učenici su sudjelovali u različitim sportskim igrama, a prikazane su im i borilačke vještine specijalnog policajca, vježba policijskog psa za detekciju eksploziva i skok padobranom. Učenici su na stadion stigli u 9. 30 gdje su ih srdačno pozdravili voditelji, policajci i gradonačelnik grada Vrbovca. Dreser policijskog psa učenicima je pokazao kako vješto policijski pas pronalazi skriveni eksploziv. Poslije prezentacije me" koja im se vrlo svidjela te drugim graničaru sudjelovali su i djevojčice i

Padobranici su izazvali veliko zanimanje djece

učenici su sudjelovali u igri „Pronađi natjecateljskim igrama. U utrci i dječaci nastojeći biti najbolji, ali istovremeno se i dobro zabaviti. Neki su se učenici okušali i u partiji tenisa. Ipak, učenicima se najviše svidio skok padobranaca iz zrakoplova. Učenicima se osmijeh nije skidao s lica, a oči su im blistale od sreće i veselja dok su gledali kako padobranici plove nebom. Na samom kraju dijelile su se medalje i priznanja učenicima koji su bili najbolji u natjecanjima, ali i vrijedne nagrade. Učenici su bili vrlo zadovoljni jer su sudjelovali u sportskom događaju na kojem su doživjeli nešto novo i usput se lijepo proveli.

Utrka učenica petih razreda

Katja Švarc

Foto: Tomislav Košak

Uspjesi ŠSD „Valentin“ na županijskim natjecanjima

U rad ŠSD „Valentin“ u školskoj godini 2010./2011. bilo je uključeno 84 učenika. ŠSD ima tri sekcije: odbojkašku, gimnastičku te nogometnu sekciju. Učenici su na treninzima i utakmicama stjecali znanje i vještine iz navedenih sportova te predstavljali našu školu na natjecanjima postižući na njima zapažene rezultate.

Na županijskim natjecanjima ŠSD „Valentin“ sudjelovalo je u različitim sportovima (mentori Danijela Eranović i Damir Ivezić): u krosu su se ekipno učenice 7. i 8. razreda plasirale na drugo, a učenici na treće mjesto; pojedinačno, u kategoriji učenika, Ivan Marko Ivoš osvojio je prvo mjesto, a u kategoriji učenica Nirvana Sesvečan drugo mjesto. Ove školske godine učenice su prvi put nastupile na županijskom natjecanju u sportskoj gimnastici. Košarkaši našeg ŠSD zauzeli su na županijskom natjecanju peto mjesto, a na natjecanju u futsalu, kojemu smo bili domaćini, nogometaši su se plasirali na peto mjesto. Županijsko natjecanje u krosu održano je u ovoj školskoj godini već u listopadu i učenici su ekipno zauzeli treće mjesto.

Damir Ivezić, nastavnik TZK

Fotografije: Damir Ivezić i Danijela Eranović

Ekipa II. OŠ Vrbovec – županijsko natjecanje u krosu; Ivan Marko Ivoš (bivši 8.b) prvo mjesto pojedinačno – prvi zdesna, a Nirvana Sesvečan (bivši 8.b) drugo mjesto – druga zdesna

Ovogodišnji sudionici županijskog natjecanja u krosu

Svi učenici – sudionici kupa

Božićni kup

Božićni malonogometni turnir za učenike petih i šestih razreda osnovnih škola vrbovečkog područja održan je 23. prosinca 2011. godine. U Sportskoj dvorani II. OŠ Vrbovec okupili su se učenici I. OŠ Vrbovec, OŠ Gradec, OŠ Dubrava i II. OŠ Vrbovec.

Rezultati:

I. OŠ Vrbovec – OŠ Gradec 2:1
 OŠ Dubrava – II. OŠ Vrbovec 0:8
 I. OŠ Vrbovec – OŠ Dubrava 6:0
 II. OŠ Vrbovec – OŠ Gradec 2:1
 II. OŠ Vrbovec – I. OŠ Vrbovec 6:2
 OŠ Gradec – OŠ Dubrava 4:3

Poredak:

1. II. OŠ Vrbovec
2. I. OŠ Vrbovec
3. OŠ Gradec
4. OŠ Dubrava

Tomislav Košak

U žutim dresovima – ekipa II. OŠ Vrbovec

Paraolimpijski školski dan

Učenici 4.r. područnih škola - nije baš lako baviti se sportom u kolicima

Učenici nižih razreda u dvorani

Kako je to kretati se, a ne vidjeti?

Paraolimpijski školski dan dio je međunarodnog projekta kojemu je cilj promovirati paraolimpijske sportove među učenicima te u sportske aktivnosti uključiti što veći broj djece s invaliditetom. Pod geslom „Tko se igra, taj se voli“ i provođenjem raznolikih aktivnosti tijekom dana željelo se pridonijeti duhu razumijevanja i prihvaćanja različitosti među djecom. Paraolimpijci su sportaši-osobe s invaliditetom, ali se nikad ne predaju nego ostvaruju svoje snove medaljama koje osvoje. Našu su školu posjetili 7. lipnja 2011. oko 11 sati i uključili sve učenike u projekt. Druženje s paraolimpijcima organizirano je u tri radionice – gledanje filma o sportskom danu i uspjesima paraolimpijaca, razgovor s paraolimpijcima i sportske aktivnosti te natjecanja učenika u invalidskim kolicima, s povezom za oči ili u trčanju na jednoj nozi. Učenici od 1. do 4. razreda u holu su poslušali bajku o zmajevima i pravim vrhunskim nogometašima, dok su učenici od 5. do 8. razreda pogledali prezentaciju o paraolimpijcima. Učenici su mogli postavljati pitanja i saslušati druge. U dvorani škole čekala su ih tri sportska zadatka kako bi iskusili kako se kreću i koje napore paraolimpijci trebaju uložiti u ostvarenje sportskih ciljeva. Pokušali su se kretati u kolicima, hodati na štakama te se kretati s povezom na očima s prijateljem kao vodičem. U knjižnici je učenike dočekala skijašica koja ima samo 5% vida. Ona je održala prezentaciju o skijašima iz njezine

U školskom predvorju učenici četvrtih razreda slušaju bajku o zmajevima

reprezentacije. Svatko od njih ima različite probleme.

Učenici su nakon tih aktivnosti mogli osjetiti i shvatiti kako i osobe s invaliditetom mogu postizati velike sportske uspjehe te da njihova nastojanja i osobnost treba cijeliti i poštovati.

Jelena Habeš

Marko Antolković, 6.d

Helena Tarnik, 6.d

Ivana Babić, 6.c

Filip Nežić, 6.c

Ivan Prelec, 6.a

Monika Perolić, 5.d

Filip Nežić, 6.c

Danijela Tolić, 6.c

Josip Keserović, 6.d

8. b

8. d

8. a

8. c